

**สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงาน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน**

นางสมใจ ไชยสุวรรณ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Using of Information Technology Support Systems at Work of Office of
the Rubber Replanting Aid Fund Staffin Southern Region of Thailand**

Mrs. Somjai Chaisuwan

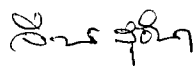
**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University**

2009

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน
ของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ในเขตภาคใต้ตอนบน
ชื่อและนามสกุล นางสมใจ ไชยสุวรรณ
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จักรภรณ์ สุทธิมมสภา

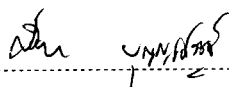
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2553

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์จักรภรณ์ สุทธิมมสภา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญญเศรษฐ์)

(รองศาสตราจารย์อังฉรา ชีวะตระกูลกิจ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงาน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน
ผู้ศึกษา นางสมใจ ไชยสุวรรณ รหัสนักศึกษา 2503002608 ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จักราภรณ์ สุรัมย์สภา ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาคั่นคว้ออิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน จำนวน 100 คน จาก 6 จังหวัดที่เป็นผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานโดยตรง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยประชากร ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1) สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน โดยภาพรวมแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง มีการใช้งานด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับแรก ซึ่งพบว่าจะใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่าย ระหว่างสำนักงานกลางและสำนักงานจังหวัด/อำเภอ มากที่สุด รองลงมาได้แก่การใช้งานด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งพบว่าช่วยลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล และการกำหนดระดับการเข้าถึงข้อมูลได้มาก ลำดับสุดท้าย ได้แก่ การใช้งานด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งพบว่าระบบฐานข้อมูล มีการจัดแบ่งระบบหมวดหมู่ที่ชัดเจน เหมาะสมกับการใช้งานอยู่ในลำดับแรก (2) ปัญหาและอุปสรรคของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบในลำดับแรก ได้แก่ ระบบเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง รองลงมา ได้แก่ การกำหนดตำแหน่งบุคคลกรไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่ ส่วนปัญหาที่พบเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อมูลสารสนเทศขาดความแน่นอน และเชื่อถือได้

คำสำคัญ สภาพการใช้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
จังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์จิราภรณ์ สุธรรมสภา อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้คอยแนะนำ นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อผู้บริหารและพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน ที่กรุณาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และกำลังใจจาก คร.ไมตรี อินทรีย์ยะ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 7 คร. พูลศักดิ์ อินทรโยธา หัวหน้าส่วนวิจัยและพัฒนา ระดับ 7 คุณพรธรรมา คอมรัตน์ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ระดับ 7 คุณจิรวรรณ ลิขสวัสดิ์ หัวหน้าแผนกการเงินและบัญชี ระดับ 6 ช่วยเหลือเรื่องโปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูล SPSS จนการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จ และท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวนามที่เป็นกำลังใจให้การสนับสนุนแก่ผู้ศึกษาค้นคว้าเสมอมา ขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ข้อสำคัญที่ขาดเสียมิได้ คือขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ขอบคุณสามีและลูกที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนมาโดยตลอด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจศึกษา นำไปใช้ในการพัฒนาการทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน และประเทศชาติต่อไป

สมใจ ไชยสุวรรณ

กรกฎาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
กรอบแนวคิดการศึกษา	3
ขอบเขตการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ข้อมูลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	7
แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	42
ประชากร	42
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	52
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรคของการใช้ระบบ	57
ส่วนที่ 4 คำถามข้อสรุป	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สรุปผลการศึกษา	65
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	76
ก แบบสอบถาม	77
ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	85
ประวัติผู้ศึกษา	87

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ของประชากร 48
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ของประชากร 50
ตารางที่ 4.3	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 52
ตารางที่ 4.4	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ..... 53
ตารางที่ 4.5	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ..... 55
ตารางที่ 4.6	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ..... 56
ตารางที่ 4.7	ปัญหาอุปสรรคของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ..... 57

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	4
ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารงานของ สกย.	11
ภาพที่ 2.2 กระบวนการในการประมวลข้อมูลเพื่อเป็นสารสนเทศ	21
ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างองค์กรและเทคโนโลยี ไอที.....	26
ภาพที่ 2.4 นิยามทางเทคนิคในแง่มุมมองของเศรษฐศาสตร์จุลภาพ.....	27
ภาพที่ 2.5 แสดงองค์กรที่เคียลง	28
ภาพที่ 2.6 การต่อต้านจากองค์ประกอบขององค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างกัน	29

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ได้มีการนำระบบเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร การเชื่อมโยงระบบข้อมูล และระบบสารสนเทศมาใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้สามารถติดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและทันท่วงที ภายใต้สถานการณ์ของการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อาจกล่าวได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้น เปรียบเสมือนเครื่องจักรที่สามารถรองรับข้อมูลข่าวสาร มาทำการประมวลผล และการแสดงผลตามที่ต้องการได้รวดเร็ว ด้วยโปรแกรมชุดคำสั่งต่างๆ และที่สำคัญคือ ผู้ที่จะตัดสินใจหรือสั่งการให้ทำงานได้ถูกต้องตามเป้าหมาย ซึ่งได้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ใช้ ผู้บริหาร และผู้ชำนาญการหรือนักเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยตรง

ในหน่วยงานด้านการให้บริการประชาชน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งาน อาจแบ่งเป็นสองด้านหลัก คือ ด้านการประมวลผลเพื่อการให้บริการ และการประมวลผลเพื่อช่วยบริหาร และจัดการ โดยมีแผนกงานสารสนเทศเป็นหน่วยงานภายในองค์กรที่ดูแลเรื่องโครงสร้าง เพื่อการประมวลผลพื้นฐาน (basic infrastructure) ขององค์กร การจัดหาและพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ สำหรับการประมวลผลให้หน่วยงานภายในและการสนับสนุนการบริหารและจัดการให้กับหน่วยงานบริหารระดับสูง

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) เป็นรัฐวิสาหกิจ ประเภทส่งเสริมที่ไม่แสวงหากำไร สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ภารกิจหลักของสำนักงานฯ คือ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเก่าในการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ไม่เคยมีสวนยางมาก่อน ได้มีทางเลือกในการประกอบอาชีพการทำสวนยาง โดยมุ่งเน้นในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม รวมทั้งดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 คณะรัฐมนตรี มีมติให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการโครงการปลูกยางเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้ เกษตรกรในแหล่ง ปลูกยางใหม่ระยะที่ 1 (ปี 2547 - 2549) เป้าหมาย 1,000,000 ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 700,000

ไร่ และภาคเหนือ จำนวน 300,000 ไร่ โดยกำหนดให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นหน่วยงานหลัก ในการให้คำแนะนำวิชาการการปลูกยาง การถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกยาง และการดูแลรักษาสวนยาง ตลอดระยะเวลาเข้าร่วมโครงการฯ โดยมีกรมวิชาการเกษตรเป็น หน่วยงานสนับสนุนทางวิชาการ และกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นหน่วยงานสนับสนุนการจัดการ เกษตรกรเข้าร่วมโครงการ

จากภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นทำให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) ได้ จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ สทย. ปี 2550-2554 เพื่อประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการขององค์กร โดยใช้วิธีการเชื่อมโยง เครือข่ายกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การ ทำสวนยางอำเภอ เพื่อจุดประสงค์ในการที่จะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่สามารถช่วย สนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานในสังกัดต่างๆ ได้อย่างครอบคลุม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งเป็นการลดขั้นตอนการส่งผ่านข้อมูล และการรายงานอีกด้วย โดยให้ศูนย์สารสนเทศ เป็น ศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงานในพื้นที่ และผู้บริหาร สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารยุคใหม่ ซึ่งศูนย์สารสนเทศที่สังกัดสำนักงานกลางทำหน้าที่ เป็นศูนย์แม่ข่าย และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในภูมิภาคทำหน้าที่เป็นศูนย์ลูกข่าย โดยการเชื่อมโยงโครงข่ายจากศูนย์สารสนเทศไปยังศูนย์ลูกข่าย ผ่านบริการของการสื่อสาร แห่ง ประเทศไทย (CAT) โดยเริ่มมีการใช้ใน ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่เคยมีการศึกษาสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งเพื่อสำรวจถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ทั้งนี้ผลการศึกษานำไปใช้เป็นข้อเสนอแนะและแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงพัฒนาการใช้ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดในเขตภาคใต้ตอนบน

2.2 เพื่อศึกษาปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะของการใช้ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

3.1.1 **ข้อมูลส่วนบุคคล** ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ประกอบด้วย อายุ ตำแหน่ง ลักษณะงานหลักที่รับผิดชอบ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ (รายละเอียดปรากฏในภาพที่ 1.1)

3.1.2 **ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ** ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ข้อมูล ลักษณะงาน วิธีการดำเนินงาน ความต้องการของหน่วยงาน (รายละเอียดปรากฏในภาพที่ 1.1)

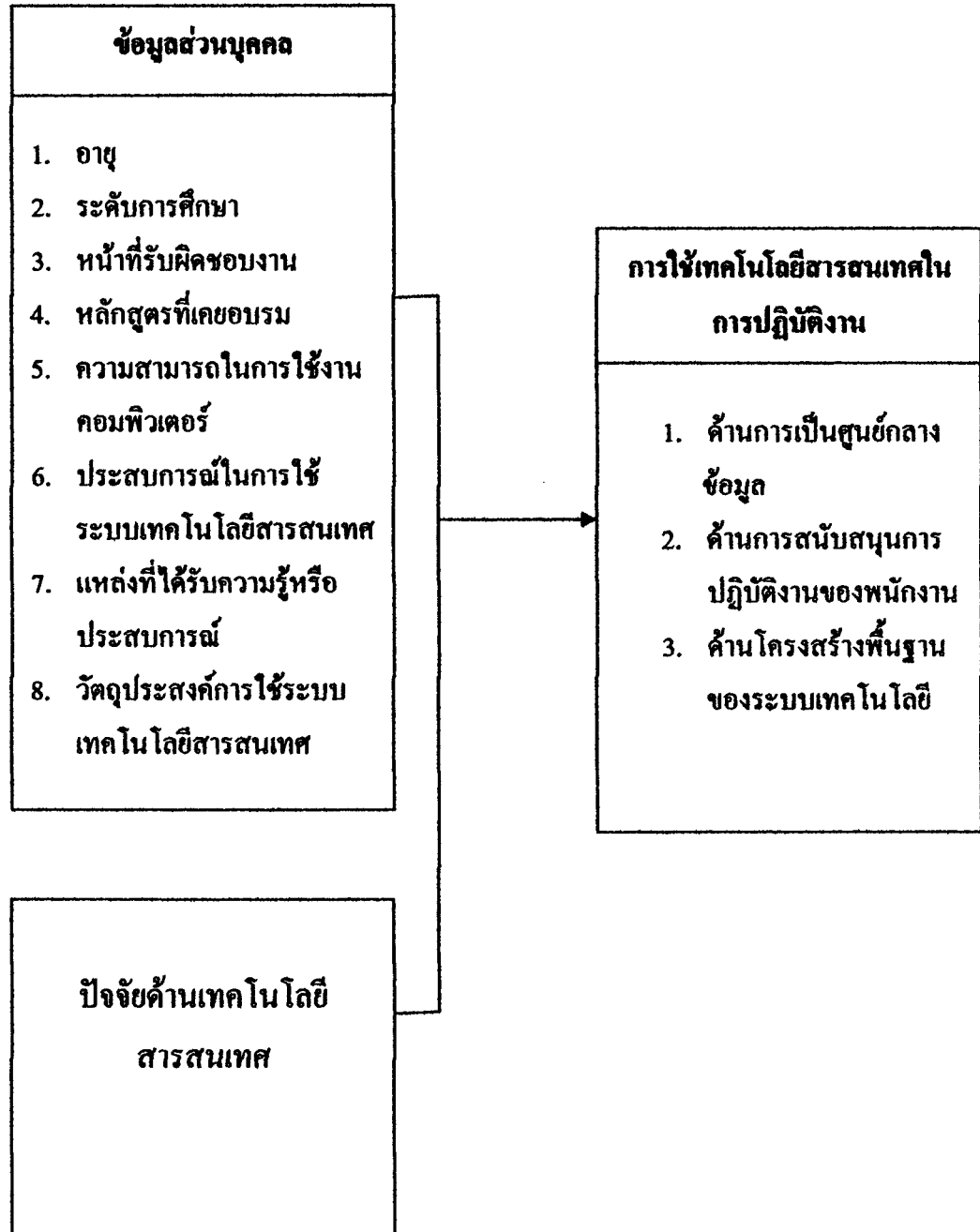
3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

3.2.1 **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน** ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ด้านการเป็นศูนย์กลางข้อมูล
- 2) ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน
- 3) ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน”

4. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

4.1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงาน ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานธุรการ ตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี ตำแหน่งนักวิชาการเงิน และบัญชี และตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ภาคใต้ตอนบน จำนวน 100 คน

4.2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการใช้และปัญหาอุปสรรคระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของเกษตรกร และส่วนของพนักงาน

4.2.1 ส่วนของเกษตรกร ได้แก่ ข้อมูลเจ้าของสวนยางที่ขอรับการสงเคราะห์ ระบบที่เกี่ยวข้อง คือ

- 1) ระบบรับคำขอและอนุมัติการสงเคราะห์ (Applied and Approval System เรียกย่อๆ ว่า ระบบ A)
- 2) ระบบตรวจสอบและติดตามสวนสงเคราะห์(Field Inspector System เรียกย่อๆ ว่าระบบ F)
- 3) ระบบบัญชีสงเคราะห์รายตัว (Replanting Account System เรียกย่อๆ ว่า ระบบ R)

4.2.2 ส่วนของพนักงาน ได้แก่ ข้อมูลของพนักงาน ระบบที่เกี่ยวข้อง คือ

- 1) ระบบบัญชีบริหาร (General Lager System)
- 2) ระบบเงินสด (Cash System)
- 3) ระบบครุภัณฑ์ (Equipment System)
- 4) ระบบลูกหนี้พนักงาน(Loan and Salary System)
- 5) ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Document Work Flow System)

4.3. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการระหว่าง เดือนมกราคม 2553 - เดือนมิถุนายน 2553

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สิ่งที่มีหรือเป็นความคิดเห็นในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานในสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในแต่ละด้าน เช่น

- ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล เช่น สามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูล มีการเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่าย การค้นหาข้อมูลที่ง่าย ทันต่อความต้องการใช้งาน มีฐานข้อมูลกลางร่วมกัน สามารถค้นหาข้อมูลย้อนหลังได้
- ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน เช่น สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว มีขั้นตอนการทำงานที่เป็นไปตามลำดับ และสืบค้นข้อมูลได้จากทุกหน่วยงาน โดยไม่ต้องอยู่ที่หน่วยงานของผู้ปฏิบัติงาน ช่วยลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล สามารถกำหนดระดับการเข้าถึงของข้อมูล
- ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ความชัดเจนของโครงสร้างการวางระบบฐานข้อมูล การเชื่อมต่อเครือข่าย การกำหนดบทบาทในการดูแลระบบเครือข่ายที่ชัดเจน ระบบการจัดเก็บข้อมูลมีคุณภาพ ตลอดจนความน่าเชื่อถือของระบบด้านการรักษาความปลอดภัย

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน หมายถึง หน่วยงานที่แบ่งตามโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยใช้สวนยางที่อยู่ในการสงเคราะห์เป็นตัวกำหนดสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา และจังหวัดภูเก็ต

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทราบสภาพการ ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมต่อการทำงานและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ผู้บริหารสามารถนำไปใช้วางแผนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน” ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

1. ข้อมูลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
2. แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทส่งเสริมที่ไม่แสวงหากำไร สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2505, 2518 และพ.ศ. 2530 รวม 3 ครั้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเงินรายได้ที่เก็บจากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร มาสนับสนุนกิจการให้การสงเคราะห์ปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี และให้การสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมัน

ต่อมา สกย. ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2532 ให้ขยายภารกิจของ สกย. เพื่อให้การสงเคราะห์ปลูกยางพันธุ์ดีแก่เกษตรกรที่มีความประสงค์จะปลูกยางพาราในพื้นที่ใหม่ซึ่งไม่เคยปลูกยางมาก่อน (ตามมาตรา 21 ทวิ) โดยมุ่งเน้นพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหลัก นอกจากนี้ยังได้เพิ่มบทบาทในการสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ด้วยการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกรรวมตัวกันดำเนินการทางธุรกิจ

นโยบายการดำเนินงานของ สกย.

สกย. เป็นหน่วยงานหลักที่ดำเนินบทบาทในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางภายใต้ภารกิจที่ครอบคลุมงานยางพารา ทั้งในด้านการผลิต การ

ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต การแปรรูป และการตลาด การดำเนินงานของ สกย. เป็นไปตามกรอบของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดย สกย. ได้กำหนดบทบาทเหล่านี้ไว้ในแผนวิสาหกิจ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา ซึ่งแผนวิสาหกิจ สกย. แต่ละฉบับมีระยะเวลา 5 ปี เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ภายใต้แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนนโยบายของรัฐบาลและแผนงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปัจจุบัน สกย. อยู่ระหว่างการดำเนินงานตามแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2550 – 2554)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจของกระทรวงฯ ภายใต้วิฤตติเศรษฐกิจขึ้น จากสภาวะการณ์ดังกล่าว สกย.จึงได้ปรับเปลี่ยนแผนวิสาหกิจ ฉบับที่ 3 โดยนำเอานโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งแนวทางการพัฒนาตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มากำหนดเป็นนโยบายและแผนพัฒนาเกษตรกร ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยาง ให้ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราแบบยั่งยืน โดยการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และพัฒนาองค์กรไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางขนาดเล็กปรับโครงสร้างการผลิตในช่วงที่ยังยังไม่ให้ผลผลิต และระหว่างให้ผลผลิต ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การเกษตรทฤษฎีใหม่ การเกษตรผสมผสาน เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากการปลูกยางเพียงอย่างเดียว โดย สกย. จะเข้าไปสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกร

รูปแบบการสงเคราะห์

สกย.ให้การสงเคราะห์แก่ผู้รับการสงเคราะห์ในลักษณะให้เปล่า ซึ่งผู้รับการสงเคราะห์ไม่ต้องส่งใช้คืนแต่อย่างใด อัตราไร่ละ 11,000.- บาท ระยะเวลาการสงเคราะห์ 5 ปีครั้ง ในรูปของวัสดุสิ่งของที่จำเป็นในการผลิต เช่น ปุ๋ย พันธุ์พืช เคมีภัณฑ์ ตามระยะเวลาและความจำเป็นที่ต้องใช้ในแต่ละช่วงอายุของพืชที่ปลูกในปริมาณที่สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตรแนะนำ และจ่ายเงินสงเคราะห์โดยผ่านธนาคารเข้าบัญชีของผู้รับการสงเคราะห์ เพื่อเป็นค่าแรงในการบำรุงรักษาสวน หลังจากที่ผู้รับการสงเคราะห์ปฏิบัติงานตามงวดงานที่ สกย. กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว

แหล่งรายได้

เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานของ สกย. ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้มาจาก 2 แหล่ง ได้แก่

1. เงินสงเคราะห์ (CESS) เป็นเงินที่เก็บจากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ที่รัฐบาลประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ปัจจุบันจัดเก็บในอัตราภาษีโลกร้อยละ 90 สตางค์ (มาตรา 5) เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ในแต่ละปี ไม่เกินร้อยละ 5 จะจัดสรรให้สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการ เกษตร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าวิจัยงานยาง ไม่เกินร้อยละ 10 เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน การสงเคราะห์ของ สกย. และไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ส่งคืนกลับสู่เกษตรกรในรูปแบบของการให้ทุน สงเคราะห์ปลูกแทนแก่เจ้าของสวนยาง โดยแบ่งเป็นความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและปัจจัยการผลิต เงินสงเคราะห์นี้จะจ่ายเพื่อการอื่นไม่ได้ (มาตรา 18)

2. เงินงบประมาณแผ่นดิน แบ่งออกเป็น

2.1 เงินสมทบเพื่อการสงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (มาตรา 4 ทวิ) และตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นรายปี ภายใต้แผนวิสาหกิจ สกย.

2.2 เงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์ (มาตรา 18) นอกจากนี้ยังมีเงินกู้จากสถาบันการเงิน ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้กู้ให้ สกย. ดำเนินงานตามเป้าหมายที่ รัฐบาลกำหนด

การบริหารองค์กร

สกย. บริหารงานโดยคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) ประกอบด้วย คณะกรรมการ 15 คน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรองประธานกรรมการ และมีกรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงาน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมวิชาการเกษตร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง และกรรมการอื่นอีกไม่เกิน 6 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเจ้าของสวนยาง 4 คน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการยาง 2 คน สำหรับกรรมการที่แต่งตั้งมีวาระอยู่ใน ตำแหน่ง คราวละ 2 ปี โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นกรรมการและเลขานุการ รับผิดชอบบริหารงานให้เป็นไปตามกฎหมาย นติของ ก.ส.ย. และนโยบายของรัฐบาล

การแบ่งส่วนบริหารภายในองค์กร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ 67/25 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ แบ่งการบริหาร เป็น 2 ระดับคือ

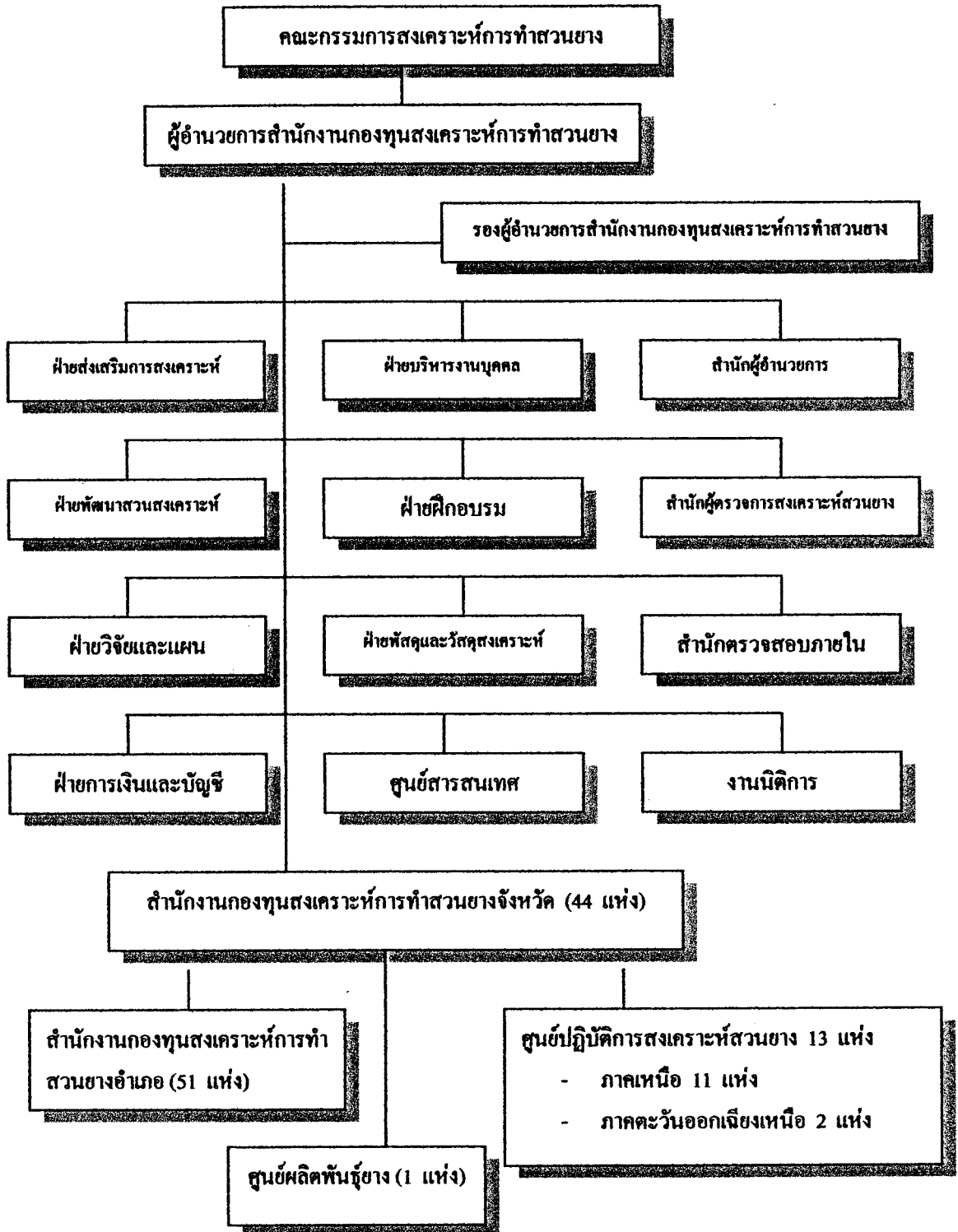
ระดับนโยบาย

มีหน้าที่กำหนดนโยบาย ดูแลกำกับ ติดตามผลการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนดได้แก่ คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก. ส. ย.)

ระดับปฏิบัติ

แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

- ส่วนกลาง มีหน้าที่บริหารกำกับ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และงานด้านอำนาจการ เพื่อให้การปฏิบัติงานในพื้นที่เกิดประสิทธิภาพ ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยส่วนงานระดับฝ่าย จำนวน 12 ส่วนงาน
- ส่วนภูมิภาค มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด (สกย.จ.) จำนวน 44 แห่ง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอ (สกย.อ.) จำนวน 51 แห่ง ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด (ศปจ.) จำนวน 13 แห่ง และศูนย์ผลิตพันธุ์ยาง จำนวน 1 แห่ง

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารงาน ของ สำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง (สกย.)

หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงาน

ตามระเบียบการบริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ประกาศ วันที่ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบหลักของส่วนงานและหน่วยงาน นอกเหนือจากการปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

สำนักผู้ตรวจการสงเคราะห์สวนยาง มีหน้าที่ตรวจ เร่งรัดการปฏิบัติงานของสำนักงานฯ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย แผนงานและโครงการ ให้ข้อคิดเห็นในการกำหนดคนโยบาย แผนงาน สืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ได้รับมอบหมาย และตรวจเยี่ยม

สำนักผู้อำนวยการ มีหน้าที่รับผิดชอบงานสารบรรณของสำนักงานฯ งานบริหารทั่วไปของสำนักงาน งานการประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง ประสานงานเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนงานหนึ่งส่วนงานใดโดยเฉพาะ รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ งานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักตรวจสอบภายใน ทำการตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ การบริหารการเงินและบัญชี การบริหารพัสดุและทรัพย์สิน การบริหารงานและการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ ของสำนักงานฯ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติ คณะรัฐมนตรีและนโยบาย รวมทั้งเสนอแนะวิธีการป้องกันการรั่วไหลหรือการทุจริตเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินต่างๆ ของสำนักงานฯ

ศูนย์สารสนเทศ มีหน้าที่วิเคราะห์และพัฒนาระบบงานด้านคอมพิวเตอร์ สร้างและบำรุงรักษาฐานข้อมูลและคลังข้อมูล รวมถึงการรักษาความปลอดภัยและการสำรองข้อมูล การบริหารเพื่อการใช้งานข้อมูล และคลังข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ สร้างและบำรุงรักษาระบบเครือข่ายการสื่อสารข้อมูลระหว่างศูนย์สารสนเทศ กับศูนย์ย่อยระดับสำนักงานฯ อำเภอ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสำนักงานฯ กับหน่วยงานภายนอกทั้งส่วนราชการและเอกชน เพื่อบริการข้อมูลข่าวสารและข้อสนเทศทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งปรับปรุงแผนการใช้คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย จัดทำแผนการใช้คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย นโยบายของรัฐ และนโยบายของสำนักงานฯ รวมทั้งทำการประมวลผล และปรับปรุงแผนการใช้คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

ฝ่ายวิจัยและแผน มีหน้าที่ในการกำหนดข้อเสนอแนะ นโยบาย เป้าหมาย และจัดทำแผนและโครงการของสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งมติคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง ดำเนินการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติ ข่าวสาร สถานการณ์ต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกสำนักงานฯ เสนอผู้บริหาร รวมทั้งติดตามผลการปฏิบัติงาน ประเมินผล และวิเคราะห์ผลในภาพรวมของแผนงาน โครงการ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการประเมินผลในปีถัดไป

ฝ่ายส่งเสริมการสงเคราะห์ มีหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลการให้การสงเคราะห์ และผลการให้การสงเคราะห์ รวมถึงรวบรวมข้อมูลการให้การสงเคราะห์ และผลการให้การสงเคราะห์ กำหนดระเบียบ วิธีปฏิบัติในการให้การสงเคราะห์ กำกับตรวจสอบ และติดตามการดำเนินการให้การสงเคราะห์ เป็นศูนย์ประสานงานเกี่ยวกับการให้การช่วยเหลือสวนที่ประสบภัยธรรมชาติ พัฒนาส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ มีหน้าที่พัฒนาเจ้าของสวน นำเทคนิคและวิทยาการด้านการเกษตร และด้านเศรษฐกิจการเกษตรมาใช้ในการสงเคราะห์สวนยาง ศึกษาและพัฒนาเจ้าของสวนยางและกลุ่มเกษตรกรสวนยาง โดยประสานงานกับฝ่ายฝึกอบรม รวมทั้งสนับสนุนสำนักงานฯ จังหวัด ในการพัฒนาเจ้าของสวนและกลุ่มเกษตรกรสวนยางที่อยู่ในความดูแล

ฝ่ายการเงินและบัญชี วิเคราะห์และจัดทำงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานฯ วิเคราะห์และควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ จัดทำแผนการเงินของสำนักงานฯ จัดทำงบการเงินของสำนักงานฯ ทุกประเภท พร้อมทั้งจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่ส่วนงาน กำหนดข้อบังคับ ระเบียบและหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการรับจ่ายเงินทุกประเภท และควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายบริหารงานบุคคล ทำการวางแผนอัตรากำลัง แผนกำลังคน กำหนดตำแหน่งและเงินเดือน ดำเนินการสรรหาและบรรจุบุคคลให้สอดคล้องกับแผนกำลังคน ดำเนินการแต่งตั้งโอนย้าย สับเปลี่ยนหมุนเวียนพนักงาน ดำเนินการด้านวินัยและสิทธิประโยชน์ของพนักงาน รวมทั้งรับผิดชอบทะเบียนประวัติพนักงานและลูกจ้าง

ฝ่ายพัสดุและวัสดุสงเคราะห์ ดำเนินการจัดซื้อจัดหาพัสดุ รวมทั้งวัสดุสงเคราะห์ที่ใช้ในงานของสำนักงานฯ ตามข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุ เก็บรักษาพัสดุที่จัดซื้อ หรือรับมอบไว้เพื่อจ่ายให้ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตลอดจนจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่ และอุปกรณ์ รวมถึง

ความปลอดภัยต่างๆ ของทรัพย์สิน ดำเนินการด้านประกันภัย รวมทั้งการจ่ายเบี้ยประกัน นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ในการควบคุมยานพาหนะ และดูแลสถานที่ของส่วนกลาง รวมทั้งส่วนภูมิภาคให้เป็นไปตามระเบียบ รวมทั้งการควบคุมการบริการสื่อสารและโทรคมนาคมของสำนักงานฯ

ฝ่ายฝึกอบรม วางแผนการฝึกอบรมจัดทำแผนงานและโครงการฝึกอบรมพนักงาน ดำเนินการฝึกอบรมพนักงานของสำนักงานฯ และเกษตรกรสวนยาง ควบคุมและกำกับ การฝึกอบรมพนักงานที่ดำเนินการโดยสำนักงานฯ ให้เป็นไปตามแผนการฝึกอบรมประเมินผลและ รายงานผลการฝึกอบรม และประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร ร่วมกันตามนโยบายของสำนักงานฯ

งานนิติการ ตรวจสอบข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือเอกสารสำคัญตามที่ ได้รับมอบหมาย ก่อนลงนามเสนอ พิจารณาวินิจฉัยข้อกฎหมายข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และสัญญาต่างๆ รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีทางศาล ให้คำปรึกษาแนะนำหรือตีความใน ข้อกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งแก่ส่วนงานของสำนักงานฯ รวมทั้งดำเนินการ เกี่ยวกับการอุทธรณ์ของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานฯ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด ดำเนินการเกี่ยวกับการให้การ สงเคราะห์การทำสวนยาง ให้คำปรึกษา แนะนำ ควบคุม กำกับ ตรวจสอบ วิเคราะห์ติดตาม และ ประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดเกี่ยวกับการส่งเสริมการปลูกสวนยาง การ พัฒนา การผลิต การตลาดและโรงงาน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามเป้าหมายและ แผนงานที่กำหนดไว้ รับนโยบายแผนงานและโครงการต่างๆ จากสำนักงานกลางไปวางแผนการ ดำเนินการ รวมทั้งให้คำแนะนำ ส่งเสริม อาชีพเสริม และแก้ไขปัญหาการผลิตแก่เกษตรกรสวน ยาง

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอ ดำเนินการให้การสงเคราะห์การทำ สวนยางในพื้นที่รับผิดชอบ ให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการเกี่ยวกับการปลูกยาง ดำเนินการ ส่งเสริมการมีรายได้เสริม รับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณาให้การสงเคราะห์ จัดตั้งฟื้นฟูและ ดำเนินการกลุ่มพัฒนาเจ้าของสวนสงเคราะห์ให้สามารถช่วยเหลือตนเอง เป็นสถาบันเกษตรกร และพัฒนาเข้าสู่สหกรณ์กองทุนฯ สวนยาง รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน บัญชี และวัสดุที่เกี่ยวกับ การสงเคราะห์ ดำเนินการเกี่ยวกับการจำหน่ายวัสดุสงเคราะห์และอุปกรณ์การสงเคราะห์ ควบคุม และจัดการระบบข้อมูลทุกระบบ รวมทั้งดูแลรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์

พื้นที่ปฏิบัติการ

สทช.ให้การสงเคราะห์ปลูกยางพันธุ์ดี ปาล์มน้ำมันพันธุ์ดี และไม้ยืนต้นอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ รวม 44 จังหวัด

ภาคใต้ เนื่องจากภาคใต้มีพื้นที่ให้การสงเคราะห์เป็นจำนวนมาก จึงได้ทำการจัดตั้งสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตามเขตพื้นที่ให้การสงเคราะห์ ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ภาคใต้ตอนบน ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภูเก็ต ระนอง พังงา กระบี่ ชุมพร และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (เป็นสำนักงานอำเภอฯ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดชุมพร)
- ภาคใต้ตอนกลาง ได้แก่ จังหวัดตรัง พัทลุง สตูล นครศรีธรรมราชเขต 1 และนครศรีธรรมราชเขต 2
- ภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดสงขลาเขต 1 สงขลาเขต 2 ปัตตานี ยะลา เมตง และจังหวัดนราธิวาส

ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี

ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด และระยอง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่จังหวัด ขอนแก่น เลย สุรินทร์ อุบลราชธานี บุรีรัมย์ สกลนคร อุรธานี ร้อยเอ็ด ยโสธร กาฬสินธุ์ นครพนม มุกดาหาร หนองบัวลำภู หนองคาย ศรีสะเกษ และจังหวัดนครราชสีมา

ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดตาก เชียงใหม่ พะเยา เชียงราย อุทัยธานี แพร่ พิชญโลก

ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์การทำสวนยาง (สปจ.) จำนวน 13 แห่ง ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย กำแพงเพชร แม่ฮ่องสอน ลำพูน น่าน นครสวรรค์ ลำปาง อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ และจังหวัดพิจิตร

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ ตอนบน

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของเกษตรกร และส่วนของพนักงาน

- ส่วนของเกษตรกร ได้แก่ ข้อมูลเจ้าของสวนยางที่ขอรับการสงเคราะห์ ระบบที่เกี่ยวข้อง คือ
 - ระบบรับคำขอและอนุมัติการสงเคราะห์ (Applied and Approval System) เรียกว่า ระบบ A
 - ระบบตรวจสอบและติดตามสวนสงเคราะห์ (Field Inspector System) เรียกว่า ระบบ F
 - ระบบบัญชีสงเคราะห์รายตัว (Replanting Account System) เรียกว่า ระบบ R
- ส่วนของพนักงาน ได้แก่ ข้อมูลของพนักงานและลูกจ้างในสังกัด ระบบที่เกี่ยวข้อง คือ
 - ระบบบัญชีบริหาร (General Ledger System)
 - ระบบเงินสด (Case System)
 - ระบบครุภัณฑ์ (Equipment System)
 - ระบบลูกหนี้พนักงาน (Loan and Salary System)
 - ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Document Work Flow System)

ระบบรับคำขอและอนุมัติการสงเคราะห์ (Applied and Approval System เรียกว่า ระบบ A)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์ปลูกแทน เริ่มตั้งแต่การบันทึกข้อมูลคำขอรับการสงเคราะห์ (ส.ก.ย. 1) การบันทึกข้อมูลรายงานการสำรวจตรวจสอบเพื่อปลูกแทนฯ (ส.ก.ย. 2) การพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งการปรับปรุงข้อมูลหลักสวนสงเคราะห์

ระบบตรวจสอบและติดตามสวนสงเคราะห์ (Field Inspector System เรียกว่า ระบบ F)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับสวนสงเคราะห์ ที่อยู่ในระหว่างการให้การสงเคราะห์ปลูกแทน เช่นการมอบหมายสวนสงเคราะห์ที่ได้รับอนุมัติ การบันทึกรายงานการตรวจสอบ การเปลี่ยนแปลงข้อมูลหลักสวนสงเคราะห์ และการปรับปรุงข้อมูลสถานะสวนสงเคราะห์

ระบบบัญชีสงเคราะห์รายตัว (Replanting Account System เรียกย่อๆ ว่า ระบบ R)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายเงินสงเคราะห์ การจ่ายวัสดุสงเคราะห์ ตั้งแต่การบันทึกข้อมูลพื้นฐานธนาคาร กลุ่มผสมปุ๋ย รหัสจ่ายเงิน/วัสดุสงเคราะห์ รหัสวัสดุสงเคราะห์ รหัสบัญชี ตารางการจ่ายเงิน การเปิดบัญชี การสอบถามรายละเอียดรายตัว การตรวจสอบสถานะเจ้าของสวน การจัดพิมพ์รายงานต่างๆ และการปรับปรุงบัญชีข้อมูลสวนสงเคราะห์

ระบบบัญชีบริหาร (General Lager System)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกบัญชี งบการเงิน และงบเงินฝากธนาคาร งบการเงิน ได้แก่ งบ สกย. งบสำนักงานฯ และงบสวัสดิการ ส่วนงบเงินฝากธนาคาร ได้แก่ งบบริหาร งบสงเคราะห์ เงินสงเคราะห์รับ เงินทุนหมุนเวียนโทรศัพท์ เงินทุนหมุนเวียนหนังสือข่าวกองทุนฯ เงินทุนหมุนเวียนแปลงฝึกกรีตฯ

ระบบเงินสด (Case System)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลการรับเงินและการจ่ายเงินทุกประเภทของสำนักงานฯ รวมทั้งการออกใบเสร็จรับเงิน ใบรับเงินสงเคราะห์ หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย การส่งจ่ายเช็คและอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการรับเงิน – การจ่ายเงิน

ระบบครุภัณฑ์ (Equipment System)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลครุภัณฑ์ทั้งหมด ตั้งแต่การจัดซื้อจัดหา การโอนการรับโอน การรับบริจาค การรับชดใช้ ตลอดจนการจำหน่าย (ขาย/ทำลาย) โดยระบบครุภัณฑ์ จะเชื่อมโยงกับระบบเงินสด และระบบบัญชีบริหาร

ระบบลูกหนี้พนักงาน (Loan and Salary System)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลสวัสดิการของพนักงาน เช่นเงินเดือนพนักงาน การออกใบรับเงินเดือนของพนักงานในแต่ละเดือน การหักค่าใช้จ่ายของพนักงานเช่นภาษีเงินได้ เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินทุนสวัสดิการ เคหะสงเคราะห์ เงินยืมซื้อยานพาหนะ เงินกู้ต่างๆ และการบันทึกข้อมูล เกี่ยวกับเงินช่วยเหลือบุตร เงินค่าเช่าบ้าน เงินค่าครองชีพ

ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Document Work Flow System)

เป็นระบบสารสนเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูล การลงทะเบียนรับ – ส่งหนังสือหรือเอกสาร โดยแบ่งกลุ่มข้อมูล เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 เอกสารรับเข้า เป็นหนังสือหรือเอกสารที่รับเข้ามา ทั้งจากหน่วยงานภายใน สกย. และภายนอก สกย.

1.2 เอกสารส่งออก แบ่งเป็นหนังสือภายใน คือใช้ส่งงานภายในของ สกย. ที่อยู่ในหน่วยเดียวกัน จังหวัดเดียวกัน หรือภายในหน่วยงานในส่วนกลาง และหนังสือภายนอก คือใช้ส่งหน่วยงานภายในของ สกย. แต่ออกนอกฝ่าย นอกจังหวัด หรือส่งหน่วยงานภายนอก สกย.

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปี 2550-2554

แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปี 2550-2554 เป็นแผนระดับองค์กร โดยดำเนินการตามนโยบายและหลักการที่สำคัญของ “นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2544 -2553 ของประเทศไทย” และ “แผนแม่บทประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์หลัก กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติงานสำคัญที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ” ซึ่งจะประกอบให้หน่วยงานในสังกัดนำไปวางแนวทางปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อไป

สาระและกรอบงานที่สำคัญของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มุ่งที่การสร้างมาตรฐานการให้บริการสารสนเทศในองค์กร เพื่อยกระดับมาตรฐานให้สามารถตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) โดยจะเร่งพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้าน ICT ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อปรับปรุงองค์กรให้เป็นองค์กรที่สามารถให้บริการข้อมูลสารสนเทศ และข่าวสารแก่เกษตรกรชาวสวนยางและประชาชนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และตรงกับความต้องการ ตลอดจนวางแผนปฏิบัติด้าน ICT ในการเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานและการบริการแก่เกษตรกรชาวสวนยาง หน่วยราชการและประชาชน

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฉบับดังกล่าว ขึ้นอยู่กับความสามารถในการแปลงแผนแม่บทเป็นแผนปฏิบัติการ ที่เป็นรูปธรรมผ่านโครงการต่างๆ และยิ่งขึ้นกับความรู้ ความสามารถ และความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนโยบายในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ใช้ในการพัฒนาสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางให้เป็นองค์กรชั้นนำด้วย

1. วิสัยทัศน์ด้าน ICT ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

“การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยในการบริหารจัดการและพัฒนา การให้บริการเกษตรกรชาวสวนยางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีแก่เกษตรกรชาวสวนยาง”

2. พันธกิจด้าน ICT ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

- 1) นำระบบ ICT ช่วยในการบริหารจัดการ และส่งเสริมการทำสวนยางที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- 2) พัฒนาระบบฐานความรู้เพื่อสนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง
- 3) เสริมสร้างขีดความสามารถของศูนย์สารสนเทศ และบุคลากรด้าน ICT ให้มีศักยภาพสูง
- 4) ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการบริหารและให้บริการที่ทันสมัยแก่เกษตรกรชาวสวนยางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ ICT ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

- 1) สร้างมาตรฐานการบริหารจัดการให้สามารถตอบสนองต่อภารกิจของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) การพัฒนา ICT ให้รองรับภารกิจและการดำเนินการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
- 3) การใช้ ICT เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการแก่เกษตรกรชาวสวนยางและประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
- 4) การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรด้านทักษะทาง ICT

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ ICT ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่กำหนดนั้น ได้ให้มีความสอดคล้องและตอบสนองกับยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2544 – 2553 ของประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ยังสนับสนุนยุทธศาสตร์ในการทำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านสังคม โดยนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการบริการด้านข้อมูลและความรู้ เกี่ยวกับสวนยางแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อให้

เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำสวนยาง ตลอดจนช่วยให้ชาวสวนยางมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1 ข้อมูลและสารสนเทศ

ความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลและสารสนเทศ

อริปัทย์ คลีตุนทร (2535) กล่าวว่า ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมในธรรมชาติ เป็นกลุ่มสัญลักษณ์แทนปริมาณ หรือการกระทำต่างๆ ที่ยังไม่ผ่านการประมวลผล ข้อมูลอาจจะอยู่ในรูปของตัวเลข ตัวหนังสือ ภาพเคลื่อนไหว รูปภาพหรือคำบอกเล่า นอกจากนี้ ยังไม่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ส่วนสารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลทั้งด้านปริมาณ และด้านคุณภาพที่ได้มีการประมวลจัดหมวดหมู่เปรียบเทียบและวิเคราะห์แล้ว สามารถนำไปใช้ได้หรือนำมาประกอบการพิจารณาได้สะดวกกว่า ชัดเจนกว่า และง่ายกว่า

จิราภรณ์ รักษาแก้ว (2536) ได้ให้คำจำกัดความพร้อมความสัมพันธ์ของข้อมูลและสารสนเทศไว้ว่า ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติเป็นกลุ่มสัญลักษณ์แทนปริมาณ หรือการกระทำต่างๆ ที่ยังไม่ผ่านการประมวลผล ข้อมูลอาจจะอยู่ในรูปของตัวเลข ตัวหนังสือ และท้ายที่สุด ข้อมูลก็คือ วัตถุดิบของสารสนเทศ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้รับการประมวลผลแล้วด้วยวิธีการต่างๆ เป็นความรู้ที่ต้องการสำหรับใช้ประโยชน์ สามารถสื่อความหมายให้ผู้รับเข้าใจ และสามารถนำไปใช้กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะได้ หรือเป็นการย้ายความเข้าใจที่มีอยู่แล้วให้มีมากยิ่งขึ้น

ไพโรจน์ คชชา (2538) กล่าวว่า สารสนเทศ หมายถึงข้อมูลต่างๆ ที่ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงหรือมีการกระทำประมวลผล หรือวิเคราะห์ให้อยู่ในรูปแบบที่มีความสัมพันธ์กัน มีความหมายหรือคุณค่าเพิ่มขึ้น หรือวัตถุประสงค์ของการใช้อย่างใดอย่างหนึ่งได้ทันที

ประสงค์ ประณีตพลกรัง และคณะ (2541:11) สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูลทั้งที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแหล่งปฐมภูมิและแหล่งทุติยภูมิ ที่ผ่านการประมวลผลแล้ว นำเสนอในรูปแบบที่ง่ายและสะดวกในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

โดยสรุป สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ได้แก่ เอกสาร ข่าวสาร ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมของมนุษย์ ที่เป็นตัวเลข ภาษา สัญลักษณ์ต่างๆ ที่ผ่านการประมวลผลแล้ว

มีความสมบูรณ์ มีความสัมพันธ์กัน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ในแง่ความสัมพันธ์ จะเห็นว่าการจะมีสารสนเทศได้ต้องมีข้อมูลก่อน ข้อมูลและสารสนเทศนั้นมีส่วนเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน และใช้ประโยชน์ด้วยกันตลอดเวลา ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กระบวนการในการประมวลข้อมูลเพื่อเป็นสารสนเทศ

2.2 ความหมายของระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ไพโรจน์ คชชา (2538:3) ให้คำจำกัดความว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการจัด เก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำให้เป็นสารสนเทศ การจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลให้เป็นปัจจุบันทันการ

ประสงค์ ประณีตพลกรัง และคณะ (2541:11) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง แนวทางการผลิตสารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วยบุคคล เครื่องมือ ความคิด และกิจกรรมต่างๆ ที่ร่วมกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำให้เป็นสารสนเทศ การมีระบบสารสนเทศจะช่วยให้ผู้บริหาร สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาหรือวางแผนงานได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นระบบสารสนเทศจึงต้องเป็นระบบที่มีความถูกต้อง เข้าใจได้ง่ายและสามารถตอบสนองความต้องการ ของผู้บริหารได้ทันท่วงที นอกจากนี้ยังต้องสามารถกระจายข้อมูล เพื่อใช้งานได้อย่างทั่วถึง โดยอาศัยเทคโนโลยีสื่อสาร ซึ่งอาจกระจายเพียงในองค์กร ผ่านเครือข่ายเฉพาะพื้นที่ หรือกระจายไปยังเครือข่ายทั่วโลกผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

Kenneth C Laudon, Gane Plaudon (2550:12) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศ ประกอบด้วยข่าวสารที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับผู้คน สถานที่ และสิ่งของต่างๆ ที่มีอยู่ภายในองค์กรหรือภายในสิ่งแวดล้อมขององค์กรนั้น คำว่า “ข่าวสารหรือข้อสนเทศ (Information)” หมายถึงข้อมูลที่ได้รับการปรับแต่งให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้คน ในทางกลับกัน “ข้อมูล (Data)” หมายถึงกระแสของข้อเท็จจริงที่ใช้แทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในองค์กร หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ก่อนที่จะถูกนำมาจัดเรียงเสียใหม่ให้อยู่ในรูปแบบที่ผู้คนสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้

เทพศักดิ์ บุญรักพันธ์ (2543:43) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบงาน ที่ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อรวบรวมข้อมูล การจัดทำสารสนเทศ และการสนับสนุนสารสนเทศ ให้แก่ บุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรที่ต้องการใช้ ซึ่งในการพัฒนาระบบสารสนเทศ อาจทำ โดยใช้มือ แต่จะช้าและผิดพลาดได้ง่าย จึงมีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วยในการพัฒนาระบบ สารสนเทศขึ้น จนในปัจจุบันยังได้นำความก้าวหน้าในเทคโนโลยีสื่อสารมาใช้ร่วมด้วย ทำให้เกิด ความรวดเร็ว ทั้งในแง่ของการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล และในแง่ของการติดต่อสื่อสารระหว่าง เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยไร้พรมแดน ที่ทุกส่วนของโลกสามารถติดต่อถึงกันได้ง่าย คั้งนั้นทั้งสอง เทคโนโลยี อันได้แก่ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร จึงถูกบูรณาการเป็น “เทคโนโลยีสารสนเทศ”

ครรชิต มาลัยวงศ์ (2540) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศไว้ดังนี้

- เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง วิทยาการที่เกี่ยวกับศิลปะในการนำเอา วิทยาศาสตร์ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและอุตสาหกรรม

- สารสนเทศ (Information) หมายถึง ข้อมูลที่ผ่านการประมวลผล และเป็น ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์

- เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) คือ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ การจัดเก็บ ประมวลผล และเผยแพร่สารสนเทศ ซึ่งรวมแล้วก็คือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสื่อสาร โทรคมนาคม หรือ Computer and Communications

- ฮาร์ดแวร์ (Hardware) ได้แก่ ตัวเครื่องคอมพิวเตอร์ อันประกอบด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน่วยประมวลผล เครื่องพิมพ์ จอภาพ แป้นพิมพ์ อีกรายหนึ่งก็คือส่วนที่เราจับต้องได้นั่นเอง

- ซอฟต์แวร์ (Software) ได้แก่ ชุดคำสั่งหรือโปรแกรมต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับควบคุมให้ ฮาร์ดแวร์ทำงานตามที่ต้องการ

สมบุญวัฒน์ วัชรวิทย์ (2542) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับสารสนเทศไว้ใน รายงานการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์การอันเนื่องมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศ: กรณีองค์การไทย” ว่า สารสนเทศที่ดีจะต้องมีความถูกต้อง รวมทั้งจะต้องสามารถตรวจได้ และมีความครบถ้วนสมบูรณ์ ต้องได้มาทันการใช้งานและต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และได้ให้ ความหมายของระบบสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

- ระบบสารสนเทศ (Information systems) หมายถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ทำงาน ร่วมกันเพื่อรวบรวมข้อมูล ประมวลผลข้อมูล จัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ และจัดส่งสารสนเทศไป ให้หน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ในองค์กรเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ควบคุม วิเคราะห์ และเพื่อให้ทราบ

สภาพขององค์การ ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวถึงนี้ หมายถึง อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (Hardware) ส่วนชุดคำสั่ง (Software) บุคลากร ขั้นตอนการทำงาน (Procedures) ฐานข้อมูล และการควบคุมซึ่งมีความสำคัญมากในการพัฒนาระบบสารสนเทศในปัจจุบัน เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลขององค์การจะใช้หลักการของฐานข้อมูล ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ สามารถสืบค้นและสร้างระบบงานโดยใช้ฐานข้อมูลขององค์การได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างระบบการควบคุมให้มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการใช้ข้อมูลอย่างไม่ถูกต้อง

- เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หมายถึง วิธีการ องค์ความรู้และอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การสื่อสารข้อมูล การนำเสนอและการใช้สารสนเทศ (สมบูรณ์วิทย์ และคณะ, 2540)

Daniel Wallace McCormack (1991) กล่าวว่า “อิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลต่อโครงสร้างองค์การและการออกแบบงาน”

ทักษิณา ชวนานนท์ (2535, 232) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความหมายคล้าย MIS (Management Information System) คือ รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลไว้เป็นระบบ การเรียกหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว การประมวลผล การวิเคราะห์ผลที่ประมวลได้จากข้อมูลนั้น รวมไปถึงการเน้นในเรื่องของการแสดงและประชาสัมพันธ์สารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ตลอดจนการสื่อสารข้อมูลนั้นไปยังผู้ที่ต้องการหรือสนใจ

คริส (1991) กล่าวว่า “เทคโนโลยีสารสนเทศ จะมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างการยอมรับและทำให้การเรียนรู้ภายในองค์การเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น ในอดีตนั้น แนวทางการบริหารแบบทางเคียว จากระดับบนสู่ระดับล่างเป็นแนวทางหลัก และมีพฤติกรรมจำนวนมากไม่โปร่งใส เทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การทำธุรกรรมต่างๆ มีความโปร่งใส และพฤติกรรมต่างๆ ไม่ถูกปิดบังอีกต่อไป อันเป็นความจริงขั้นพื้นฐานที่ไม่เคยมีมาก่อน”

สรุปได้ว่า ระบบสารสนเทศ เป็นกระบวนการในการรวบรวมข้อมูล การจัดทำสารสนเทศ การนำเสนอในรูปแบบที่เป็นประโยชน์และเป็นปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังสามารถสื่อสารกระจายสารสนเทศไปได้อย่างทั่วถึง โดยอาศัยเทคโนโลยีสื่อสาร หรือรวมเรียกว่า “เทคโนโลยีสารสนเทศ” สำหรับองค์ประกอบของระบบสารสนเทศ จะประกอบด้วย ข้อมูล กระบวนการ บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ งบประมาณ และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) หมายถึง เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน และอุปกรณ์สื่อสาร ที่ช่วยในการเตรียมข้อมูลประมวลผลข้อมูล และจัดเก็บข้อมูล โดยการส่งผ่านระบบโทรคมนาคม เช่น ระบบโทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

เครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต และระบบอื่นๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

2.3. ความหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบเครือข่าย

- **อินเทอร์เน็ต (Internet)** เป็นเครือข่ายขนาดยักษ์ที่ครอบคลุมไปทุกประเทศทั่วโลก โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากเครือข่ายทางทหารของสหรัฐอเมริกาในช่วงปี 1960 ต่อมาเริ่มใช้กับงานด้านการศึกษาวิจัย แต่ในปัจจุบันได้พัฒนาไปเป็นเครือข่ายที่ให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ทั่วโลกได้สื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปทุกชนิด ทั้งข้อความ ภาพ เสียง และอื่น ๆ ทั้งด้านวิชาการและธุรกิจการค้า รวมทั้งเป็นสื่อในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางระบบเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) และบริการอื่นๆ อีกมาก ในประเทศไทยได้เริ่มเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต มากกว่าสี่สิบปีแล้ว โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แต่เพิ่งจะมีการใช้งานอย่างจริงจังเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เมื่อมีการเปิดบริการของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตหรือ ISP กันอย่างแพร่หลาย (วิภา เพิ่มทรัพย์, 2546)

อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายที่เกิดจากการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ชนิดต่างๆ แบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเครือข่ายแบบแลน (LAN) แบบแวน (WAN) และการเชื่อมต่อผ่านอุปกรณ์โมเด็ม การสื่อสารของระบบเครือข่ายนี้เป็นการสื่อสารด้วยระบบได้คอปที่ซีพี/ไอพี เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่สุดของโลก (วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ ช้างโน จรินทร์ ธงงาม, 2545)

Internet มาจากคำ 2 คำ คือว่า Inter และคำว่า net ซึ่ง Inter หมายถึง ระหว่างหรือท่ามกลาง และคำว่า Net มาจากคำว่า Network หรือเครือข่าย เมื่อนำความหมายของทั้ง 2 คำมารวมกัน จึงแปลได้ว่าการเชื่อมต่อกันระหว่างเครือข่าย ซึ่งเชื่อมโยงกันระหว่างคอมพิวเตอร์ทั้งหมด ที่ต้องการเข้ามาในเครือข่าย

- **อินทราเน็ต (Intranet)** คือระบบเครือข่ายในองค์กรเป็นระบบที่ได้การกีดขวางด้วยถึงกันอย่างมากคู่กับอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรต่าง ๆ ได้มีการนำอินทราเน็ตมาใช้กันอย่างแพร่หลาย จนทำให้ระบบที่เกี่ยวข้องกับอินทราเน็ตเป็นระบบที่ผู้ค้าต่าง ๆ มุ่งเข้ามาสู่กันมากที่สุด โดยสามารถให้นิยามของอินทราเน็ตได้คือ ระบบเครือข่ายภายในองค์กรที่นำเทคโนโลยีแบบเปิดจากอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยในการทำงานร่วมกับ (Workgroup) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการทำงานต่าง ๆ ของระบบคอมพิวเตอร์ในองค์กร

อินทราเน็ต (Intranet) เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงการสื่อสารด้วยระบบโปรโตคอลที่ซีพี/ไอพี ที่ถูกควบคุมโดยองค์กรหรือนุคคลผู้เป็นเจ้าของ เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารภายในองค์กรหรือระหว่างองค์กร โดยการเชื่อมต่อกันเป็นเครือข่ายท้องถิ่นหรือ

เครือข่ายแลน และ/หรือเครือข่ายต่างท้องถิ่นหรือเครือข่ายแวน การสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่สำคัญ ได้แก่ การสื่อสารโดยทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสื่อสารระบบเว็บ (Web) ระบบการโอนย้ายไฟล์เอฟทีพี (FTP) (วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ อ่างโน จรินทร์ ธงงาม, 2545)

- โทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือโทรศัพท์มือถือ เป็นอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ลักษณะเดียวกับโทรศัพท์บ้าน แต่ไม่ต้องการสายโทรศัพท์จึงทำให้สามารถพกพาไปที่ต่าง ๆ ได้ โทรศัพท์มือถือใช้คลื่นวิทยุในการติดต่อกับเครือข่ายโทรศัพท์มือถือโดยผ่านสถานีฐาน โดยเครือข่ายของโทรศัพท์มือถือแต่ละผู้ให้บริการจะเชื่อมต่อกับเครือข่ายของโทรศัพท์บ้านและเครือข่ายโทรศัพท์มือถือผู้ให้บริการอื่น ๆ โทรศัพท์มือถือในปัจจุบัน นอกจากจะมีคุณสมบัติในการสื่อสารทางเสียงแล้วยังมีความสามารถอื่นอีก เช่น สนับสนุนการสื่อสารด้วยข้อความ เช่น SMS, การเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต, การสื่อสารด้วยแบบ Multimedia เช่น MMS, รวมไปถึงความสามารถในการรองรับแอปพลิเคชันของจาวาได้ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2549)

- E-mail (Electronic Mail) คือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้รับส่งกัน โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ บางแห่งใช้เฉพาะภายใน บางแห่งใช้เฉพาะภายนอกองค์กร (สำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก คือ Internet) การใช้งานก็เหมือนกับเราพิมพ์ข้อความลงในโปรแกรม Word จากนั้นก็คลิกคำสั่งเพื่อส่งออกไป โดยจะมีชื่อของผู้รับ ซึ่งเราเรียกว่า Email Address เป็นหลักในการรับส่ง

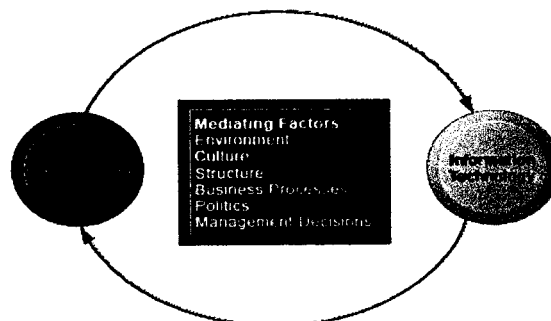
- WAP (Wireless Application Protocol) เป็นการพัฒนาของเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดิจิตอล ซึ่งอยู่ระหว่างยุคที่ 2 (Second Generation) กับยุคที่ 3 (Third Generation) สำหรับการกพัฒนา WAP นั้น เป็นการนำเอาจุดเด่นของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งก็คือ สามารถรับ – ส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วทั่วโลก ทั้งภาพ และเสียง รวมกับจุดเด่นของโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็คือ ความสะดวกในการพกพา มีน้ำหนักที่เบา แต่ก็มีจุดด้อยนั้นก็คือ ในเรื่องของประสิทธิภาพของหน่วยความจำการแสดงผล และแหล่งพลังงานที่มีปริมาณน้อย ทำให้รับข้อมูลได้น้อยลงตามไปด้วย ซึ่งเทคโนโลยี WAP นี้ก็ได้นำเอาทั้งจุดเด่น และจุดด้อยของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้ามาผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างลงตัวด้วยจุดประสงค์เดียวกันก็คือ ทำให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดิจิตอลมีประสิทธิภาพในการสื่อสารได้อย่างกว้างขวางขึ้นจากเดิมที่สามารถสื่อสารได้เฉพาะข้อมูลเสียงเท่านั้น มาเป็นการสื่อสารได้ทั้งภาพ เสียง การส่งตัวอักษรและทำธุรกรรมต่าง ๆ ได้ (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, 2544)

- **SMS** ย่อมาจากคำว่า short Message Service หรือเป็นบริการส่งข้อความสั้น ๆ ลักษณะการใช้งานจะคล้ายกับการส่ง E-Mail แต่จะสามารถส่งข้อความได้ไม่เกิน 160 ตัวอักษรผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ จุดเด่นของบริการ SMS ก็คือสามารถส่งไปยังผู้รับโดยไม่ต้องกังวลว่าพื้นที่ของผู้รับจะมีสัญญาณหรือไม่ในขณะนั้น หากทางปลายทางไม่มีสัญญาณระบบ SMS นี้จะเก็บข้อมูลไว้จนกว่าปลายทางจะมีสัญญาณทางระบบจึงจะทำการส่งข้อความตามหลังไป นอกจากนี้แล้ว SMS ยังสามารถส่งข้อความที่ได้รับมาต่อไปยังหมายเลขอื่น ๆ ได้อย่างไม่จำกัด (Siam 2 You , 2548)

- **MMS** ย่อมาจากคำว่า Multimedia Messaging Service เป็นเทคโนโลยีที่ทำให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถรับส่งข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบมากที่สุด ด้วยวิวัฒนาการของการส่งข้อความที่เริ่มจากการส่ง SMS ซึ่งส่งไปเพียงตัวอักษรอย่างเดียวเท่านั้น ต่อมาเริ่มมีการส่ง SMS ที่เป็นข้อความพร้อมทั้งเสียงเพลงไปด้วยกัน ที่เราเรียกว่า EMS (Enhanced Message Service) และปัจจุบัน MMS เป็นเทคโนโลยีที่เปิดกว้างให้ผู้ใช้สามารถสร้างข้อความที่ประกอบด้วยภาพเสียงรวมทั้งข้อความที่ต้องการส่งออกไปพร้อมๆ กัน ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่รองรับการใช้งาน MMS แต่หากเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเดิมที่สนับสนุนเพียงการส่งข้อความ SMS ข้อความที่ได้รับจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ MMS จะเป็นเพียงตัวอักษร และ URL นี้สามารถเข้าได้ทั้ง WAP และ WEB โดยถ้าโทรศัพท์ที่ใช้เป็น WAP ก็จะสามารถเข้าไปที่ URL ดังกล่าวเพื่อดูภาพที่มีคนส่งให้เราได้ทันที (www.mobilelife.co.th, 2548)

2.4 แนวคิดความสัมพันธ์ของระบบสารสนเทศกับองค์กร

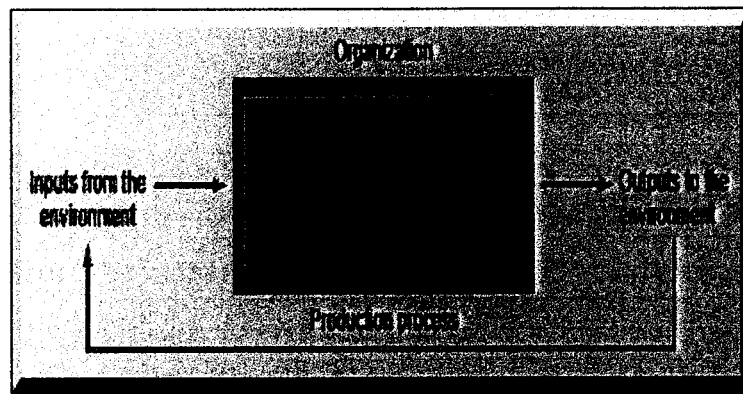
ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศกับองค์กรนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและเกี่ยวเนื่องกับการจัดการในลักษณะที่เป็นความสัมพันธ์สองทาง (The Two-way Relationship) ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างองค์กรและเทคโนโลยีไอที

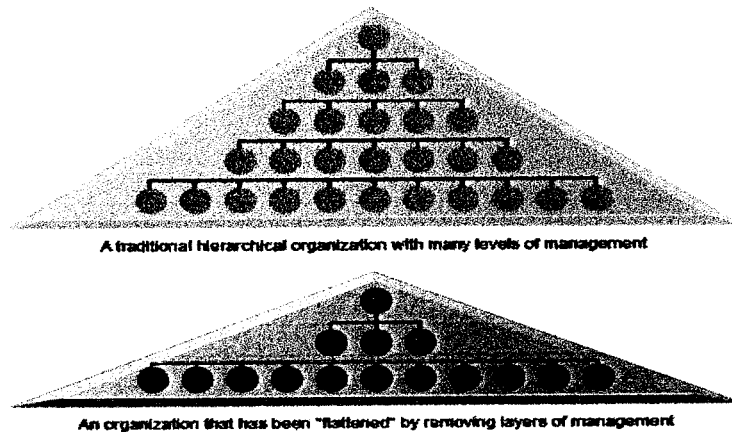
ความสัมพันธ์สองทาง (The Two-way Relationship) คือความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศและองค์กร ด้านระบบสารสนเทศ จะต้องทำให้เป็นแนวทางเดียวกันกับองค์กร โดยการเตรียมความต้องการของสารสนเทศตามความสำคัญของกลุ่มในองค์กร ในขณะที่เดียวกัน องค์กรจะต้องตระหนักและต้องเปิดตัวเองสู่ระบบสารสนเทศที่เข้ามามีอิทธิพลในองค์กร พร้อมรับประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆทั้งหลายที่เข้ามาสู่องค์กร ระบบสารสนเทศมีส่วนกระทบถึงองค์กร และองค์กรมีความจำเป็นยิ่งที่รับผลกระทบ โดยเตรียมพร้อมในการออกแบบระบบให้เหมาะสมกับสารสนเทศนั้น ๆ (Kenneth C.Laudon and Jane P.laudon, 1966 อ้างใน อารยา วงศ์ทงส์กุล, 2541)

องค์กร (Organization) หมายถึง โครงสร้างทางสังคมอย่างเป็นทางการที่มีความมั่นคง มีวัตถุประสงค์ในการนำทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อม มาประมวลผลเพื่อสร้างหรือผลิตผลลัพธ์ ในเศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้ให้ความหมายของคำว่าองค์กรไว้ว่าเป็นการลงทุนและลงแรง (ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักที่สนับสนุนโดยสิ่งแวดล้อม) เพื่อทำการเปลี่ยนแปลงโดยองค์กรธุรกิจ ผ่านกระบวนการประมวลผลให้ออกมาเป็นสินค้าและบริการ (ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ส่งกลับคืนไปยังสิ่งแวดล้อม) สินค้าและบริการจะถูกบริโภคโดยสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะย้อนกลับมาสนับสนุนเงินลงทุน และแรงงานเพิ่มเติม ในฐานะที่เป็นข้อมูลนำเข้าในวงจรการป้อนข้อมูลย้อนกลับ ดังภาพที่ 2.4

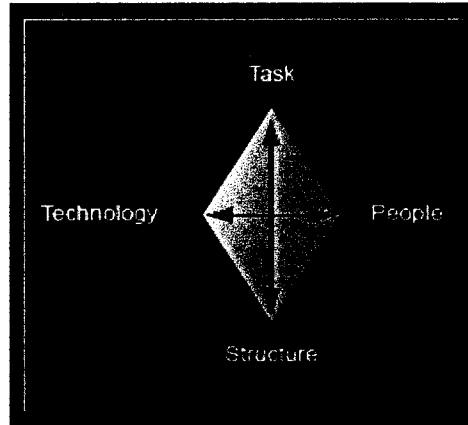
ภาพที่ 2.4 รูปแสดงนิยามทางเทคนิคในแง่ของเศรษฐศาสตร์จุลภาค สำหรับคำว่า “องค์กร”

เทคโนโลยีไอทีทำให้องค์กรมีโครงสร้างที่แบนลงกว่าเดิม เทคโนโลยีไอที ช่วยทำให้สิทธิในการตัดสินใจลดระดับในองค์กรลงมา เนื่องจากประการแรกพนักงานในระดับต่ำ ได้รับข่าวสารที่ต้องการใช้ในการตัดสินใจได้โดยไม่ต้องมีใครมากำกับดูแล คือมีอำนาจในการตัดสินใจมากยิ่งขึ้น ประการที่สอง เนื่องจากในขณะนี้ผู้บริหารสามารถที่จะได้รับข่าวสารที่มีความเที่ยงตรงได้ทันเวลา ทำให้เขาสามารถตัดสินใจได้รวดเร็วกว่าแต่ก่อนมาก ทำให้มีความต้องการใช้ผู้บริหารในจำนวนที่ลดลง

ภาพที่ 2.5 รูปแสดงองค์กรที่เตี้ยลง

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอาจได้รับการยอมรับ ถูกคิดแปลง และถูกล้มล้างโดยการจัดกระบวนการทำงาน โครงสร้าง และบุคลากรภายในองค์กร วิธีการเดียวที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้อย่างสัมฤทธิ์ผล คือการเปลี่ยนเทคโนโลยี กระบวนการทำงาน โครงสร้าง และบุคลากรไปพร้อมกัน

ภาพที่ 2.6 แสดงการต่อต้านจากองค์ประกอบขององค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างกัน

การนำแนวความคิดเกี่ยวกับระบบ มาอธิบายหลักการดำเนินการขององค์กรมีมานานแล้วองค์กรทั่วไปก็คือ ระบบหนึ่งที่ประกอบไปด้วยส่วนประกอบย่อยต่างๆ หลายส่วน โดยจะดำเนินการภายใต้กรอบองค์กรที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรการนำแนวคิดเกี่ยวกับระบบมาใช้ในการมององค์กรต่างๆ จะทำให้เห็นลักษณะทั่วไปขององค์กรได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการบริหาร (ดำรงค์ วัฒนา อังโน อรยา วงศ์ หงส์กุล , 2541)

ในองค์กรต่าง ๆ จะประกอบด้วยระบบการทำงานที่คือองอาศัยระบบสารสนเทศในการดำเนินงาน โดยจะมีโครงสร้างของระบบสารสนเทศที่สัมพันธ์เชื่อมโยงในการดำเนินงานในองค์กร ได้แก่ (ภาณุ สิทธิวงศ์ อังโน อรยา วงศ์หงส์กุล , 2541)

1. ระบบสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน (Transaction Process System : TPS) เป็นระบบสารสนเทศที่สร้างขึ้นมาเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำหน้าที่ประจำของตน (Routine Work) อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ระบบนี้ถูกสร้างโดยการเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือมาสู่การทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ โดยที่ลักษณะของงานมิได้เปลี่ยนไป

2. ระบบสำนักงานอัตโนมัติ (Office Automation System : OAS) ได้แก่ ระบบอุปกรณ์สำนักงานต่าง ๆ เช่น ระบบโทรศัพท์ เครื่องโทรสาร เครื่องถ่ายเอกสาร ฯลฯ รวมไปถึงโปรแกรมการใช้งานบางประเภท ระบบนี้มีจุดมุ่งหมายในการทำงานคล้ายกับ TPS คือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานในการทำงานของตนเอง แตกต่างกันว่า ระบบนี้ไม่ได้ถูกพัฒนาเฉพาะงานใดงานหนึ่ง แต่จะมีลักษณะเป็นเครื่องมือโดยทั่วไป (General Purpose Tools) เช่น โปรแกรม Word Processing อาจจะนำเอามาใช้ในการจัดทำเอกสาร เป็นต้น

3. ระบบความเฉพาะวิชาชีพ หรือความรู้ปฏิบัติการ (Knowledge Work System : KWS) เป็นระบบสารสนเทศ ซึ่งรวมเอาองค์ความรู้ในการทำงานต่าง ๆ ขององค์กร และยังเป็นระบบที่ใช้เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ในองค์กร เปรียบเสมือนคลังสมองขององค์กร และทำหน้าที่ในการกระจายความรู้ใหม่ ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ

4. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (Management Information System : MIS) เป็นระบบซึ่งทำหน้าที่ประมวลผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ขององค์กรในรูปแบบของรายงานต่าง ๆ ระบบนี้จะเป็นระบบซึ่งจัดเก็บข้อมูลในอดีตขององค์กร และถูกสร้างขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้บริหารในระดับกลางสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานและวิเคราะห์การทำงานตามเป้าหมายขององค์กร

5. ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System : DSS) เป็นระบบสารสนเทศที่นอกจากจะประกอบด้วยข้อมูลการปฏิบัติงานขององค์กร อันจะประกอบด้วยตัวแบบการวิเคราะห์ (Analytical Model) ซึ่งสามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจต่าง ๆ

6. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารระดับสูง (Executive Information System : EIS) ช่วยผู้บริหารในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอกเพื่อการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning) ขององค์กร

2.5 คุณสมบัติของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คุณสมบัติของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี ควรมีคุณสมบัติที่สำคัญ(จิราภรณ์ รักษาแก้ว, 2538) ดังนี้

1. ความถูกต้อง คือ อัตราส่วนของสารสนเทศที่ถูกต้องกับจำนวนสารสนเทศที่ผลิตขึ้นทั้งหมดในช่วงเวลาหนึ่ง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งความไม่ถูกต้องของสารสนเทศอาจมาจากสาเหตุความผิดพลาดของคนหรือเครื่องมือ หรือทั้งสองกรณี

2. ความทันต่อการใช้งาน สารสนเทศที่ดีนั้น มีความถูกต้องอย่างเฉียวไม่พอ แต่ต้องได้รับให้ทันต่อการใช่ประโยชน์ด้วย เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจในช่วงเวลาที่วิกฤติได้ทันต่อเหตุการณ์

3. ความสมบูรณ์ ความสมบูรณ์เกิดจากการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายในองค์กร ได้ในปริมาณที่เพียงพอต่อการผลิตสารสนเทศ ซึ่งการที่ผู้บริหารต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ไม่แน่นอนหรือด้วยความลังเลใจเพราะสารสนเทศที่นำมาใช้สนับสนุนนั้นไม่สมบูรณ์

1) ความกะทัดรัดของสารสนเทศ สารสนเทศที่ดีควรจะกะทัดรัด และได้ใจความที่สมบูรณ์ในตัวเอง สามารถแสดงสาระที่สำคัญ ๆ ตามที่ผู้บริหารต้องการ ได้ครบถ้วน ซึ่งอาจจะจัดทำได้โดยสรุปเฉพาะสิ่งที่ผู้บริหารต้องการ ซึ่งบางกรณีอาจแสดงด้วยรูปภาพ รูปภาพ ก็ได้

2) ตรงกับความต้องการ หมายถึง สารสนเทศที่สามารถสื่อความหมายให้เกิดการกระทำ ความรู้ และความเข้าใจต่อผู้บริหาร เพื่อที่จะนำมาใช้งานในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ

2.6 ประโยชน์ของระบบสารสนเทศ

การจัดระบบสารสนเทศที่ดีจะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้บริหารมีความรู้ที่ถูกต้องทันสมัย ตรงกับวัตถุประสงค์ และเรียกใช้ได้สะดวก ประโยชน์ของระบบสารสนเทศโดยทั่วไป มีดังนี้ (วิระ สุภากิจ , 2539)

1. ประโยชน์ในการบริหารงาน การตัดสินใจสั่งการ และการวางแผนปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น ๆ

2. ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับที่สูงกว่าและต่ำกว่า เพื่อให้ระบบสารสนเทศเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีรายการข้อมูล มีแบบเสนอรายงาน และวันสำรวจ เป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ทุกระดับ ขจัดความซ้ำซ้อนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรงกับความต้องการทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้

3. ใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์หน่วยงาน เช่น การจัดทำเอกสารแนะนำหน่วยงาน รายงานผลงานในรอบปี ตลอดจนการบริการข้อมูลสำหรับการค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ เช่น การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของหน่วยงาน

ชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับสารสนเทศต่างๆ มากมาย การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมนุษย์ทำให้ต้องเสียเวลาในการสื่อสารถึงกัน ต้องติดต่อและทำงานหลายสิ่งหลายอย่างร่วมกันสมองของเราต้องจดจำสิ่งต่างๆ ไว้มากมาย ต้องจดจำรายชื่อผู้ที่เราเกี่ยวข้องกับด้วย จดจำข้อมูลต่างๆ ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในภายหลัง สังคมจึงต้องการความเป็นระบบ ที่มีรูปแบบชัดเจน เช่น การกำหนดเลขบ้าน ชื่อถนน อำเภอ จังหวัด ทำให้สามารถติดต่อส่งจดหมายถึงกันได้ เลขบ้านเป็นสารสนเทศอย่างหนึ่งที่ใช้งานกันอยู่

เพื่อให้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เป็นระบบมากขึ้น จึงมีการจัดการสารสนเทศเหล่านั้นในลักษณะเชิงระบบ เช่น ระบบทะเบียนราษฎร มีการใช้เลขประจำตัวประชาชน ซึ่งมีเลขรหัส 13 ตัว แต่ละตัวจะมีความหมายเพื่อใช้ในการตรวจสอบ เช่น แบ่งตามประเภท ตามถิ่นที่อยู่ การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลก็ต้องมีการลงทะเบียน การสร้างเวชระเบียน ระบบเสียภาษีก็มี

การสร้างรหัสประจำตัวผู้เสียภาษี นอกจากนี้มีการจดทะเบียนรถยนต์ ทะเบียนการค้า ทะเบียน
โรงงาน ฯลฯ

การใช้สารสนเทศเกี่ยวข้องกับทุกคน การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมี
ความจำเป็น ปัจจุบันเราใช้จ่ายเงินซื้อสินค้าด้วยบัตรเครดิต เบิกเงินด้วยบัตรเอทีเอ็ม การโอนย้าย
ข้อมูล ในลักษณะอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวข้องกับเรามากขึ้น

เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเทคโนโลยีแห่งศตวรรษนี้ ที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวม
ข้อมูล ข้อมูลจำนวนมากได้รับการบันทึกไว้ในรูปแบบที่ให้เครื่องจักรอ่านได้ เช่นอยู่ในแถบบันทึก
ไว้ในรูปแบบที่ให้เครื่องจักรอ่านได้ เช่น อยู่ในแถบบันทึก แผ่นบันทึก แผ่นซีดีรอม ดังจะเห็น
เอกสารหรือหนังสือ หรือสารานุกรมบรรจุในแผ่นซีดีรอม หนังสือทั้งตู้อาจเก็บในแผ่นซีดีรอมเพียง
แผ่นเดียว

ด้วยความก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมในยุคของสารสนเทศ การปรับตัว
ของสังคมจึงต้องเกิดขึ้น ประเทศที่เจริญแล้วประชากรส่วนใหญ่จะอยู่กับเครื่องจักรเครื่องมือต่างๆ
ที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ มีเครือข่ายการให้บริการใหม่ๆ เพิ่มขึ้นหลายอย่าง ขณะที่เรายู่บ้าน อาจ
ใช้โทรศัพท์ติดต่อเข้าระบบเครือข่ายการให้บริการใหม่ เพิ่มขึ้นมาหลายอย่าง ขณะที่เรายู่บ้าน อาจ
ใช้โทรศัพท์ติดต่อเข้าระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อขอลูกราคาสินค้า ขอดูข่าวเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ
ข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเมือง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา นอกจากนี้ ยังมีระบบการสั่งซื้อ
ของผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แม่บ้านใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่บ้านต่อเชื่อมผ่านเครือข่าย
สายโทรศัพท์ไปยังห้างสรรพสินค้า เพื่อเปิดดูรายการสินค้าและราคา แม่บ้านสามารถสั่งซื้อได้เมื่อ
ต้องการ

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่กำลังเปลี่ยนแปลงสังคมนี้เอง ผลักดันให้เราต้อง
ศึกษาหาความรู้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ กระทรวงศึกษาธิการได้เพิ่มเติมหลักสูตรเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์เข้าไปในหลักสูตรมัธยมศึกษาหลายรายวิชา โดยมุ่งเน้นให้เยาวชนของชาติได้มีโอกาส
เรียนรู้เทคโนโลยีเหล่านี้ หากไม่หาทางปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีและเรียนรู้ให้เข้าใจ เพื่อให้มีการ
พัฒนาสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม เราจะต้องเป็นทาสของเทคโนโลยี เราจะเป็นเพียงผู้ใช้ที่ต้องเสีย
เงินตราให้ต่างประเทศอีกมากมาย

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับสังคมสารสนเทศในปัจจุบัน ก่อให้เกิดการสื่อสาร
และการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ ประโยชน์ของ
เทคโนโลยีสารสนเทศมีดังต่อไปนี้ คือ

1. ช่วยให้เกิดสื่อสารระหว่างกันอย่างสะดวกรวดเร็ว โดยใช้โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ หรือในรูปของสิ่งพิมพ์ต่างๆ
2. ช่วยในการจัดระบบข่าวสารจำนวนมาก ซึ่งผลิตออกมาในแต่ละวัน
3. ช่วยให้เก็บสารนิเทศไว้ในรูปที่สามารถเรียกใช้ได้ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างสะดวก
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสารนิเทศ เช่น ช่วยนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร ด้วยการช่วยคำนวณตัวเลขที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ซึ่งไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยมือ
5. ช่วยให้สามารถจัดระบบอัตโนมัติเพื่อการเก็บ เรียกใช้และประมวลผลสารนิเทศ
6. สามารถจำลองแบบระบบการวางแผนและทำนาย เพื่อทดลองกับสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น
7. อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงสารนิเทศดีกว่าสมัยก่อน ทำให้ผู้ใช้สารนิเทศมีทางเลือกที่ดีกว่า มีประสิทธิภาพกว่า และสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้ดีกว่า
8. ลดอุปสรรคเกี่ยวกับเวลาและระยะทางระหว่างประเทศ

2.7 เทคโนโลยีสารนิเทศเบื้องต้นที่ควรนำมาใช้ในการดำเนินงานทั่วไป

การใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูล

ในบรรดาองค์ประกอบของเทคโนโลยีสารนิเทศทั้งหมด คอมพิวเตอร์ นับว่ามีบทบาทมากที่สุดต่อการเป็น องค์ประกอบที่สำคัญ คอมพิวเตอร์เป็น อุปกรณ์สื่อสารนิเทศที่มีบทบาทอย่างมากต่อสังคมสารนิเทศ คอมพิวเตอร์ เปลี่ยนแปลงสภาพการให้บริการสารนิเทศในห้องสมุดจากการเสียเวลา สืบค้นสารนิเทศหลาย ๆ นาที หรือหลายชั่วโมงมาเป็นเสียเวลาเพียงไม่กี่วินาที คอมพิวเตอร์เปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคม เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตที่มีบทบาทยิ่งกว่าเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ที่มนุษย์ได้ผลิตขึ้นใช้ใน โลกมาก่อน คนในสังคมสมัยสังคมสารนิเทศจะเห็น พัฒนาการด้านนี้ได้อย่างเด่นชัด นับตั้งแต่มีการประดิษฐ์เครื่องคอมพิวเตอร์ขึ้นใช้เป็นครั้งแรก คอมพิวเตอร์ไม่ใช่เพียงสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่กลับเป็นสิ่งที่คนในสังคมสารนิเทศ ต้องรู้จักและมีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นอุปกรณ์และองค์ประกอบที่สำคัญของเทคโนโลยีสารนิเทศ ที่บรรณารักษ์จะต้องนำมาใช้อยู่ตลอดเวลา เครื่องคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนามาโดยลำดับ ตั้งแต่ยุคแรก (พ.ศ. 2487-2501) จนถึงยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา) ได้มีการนำเครื่อง คอมพิวเตอร์มาใช้งานกันอย่างแพร่หลาย เช่น งานจัดการเอกสารข้อมูลแบบ ต่าง ๆ งานระบบสารนิเทศเพื่อการจัดการและงานด้านระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System) เป็นต้น และจากการแข่งขัน ในการผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์

ขนาดเล็ก ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง และสามารถใช้งานได้กันอย่างแพร่หลาย เป็นสิ่งหนึ่งที่น่าจะเป็นในสังคมสารสนเทศ ปัจจุบัน

ในสังคมสารสนเทศปัจจุบัน กล่าวได้ว่า คอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาท ในชีวิตประจำวันของคนในสังคมมากยิ่งขึ้น บทบาทของคอมพิวเตอร์มีมากยิ่งขึ้นสำหรับผู้ที่ต้องการสารสนเทศ และสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์ กับตนเองก็หลีกเลี่ยงการ ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ด้านอื่น ๆ ไม่ได้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิพนธ์ เทศวงศ์ (2541: บทคัดย่อ) บัณฑิตวิทยาลัย สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สภาพและปัญหาการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน และเพื่อเปรียบเทียบการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษา โดยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้เกี่ยวกับระบบสารสนเทศด้วยตนเอง ฝ่ายวิชาการเป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารมากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่มีการเชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์กับภายนอก รูปแบบการจำแนก การเก็บรวบรวม และพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ ยังมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นส่วนน้อย ปัญหาก็คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ อุปกรณ์เครื่องมือล้ำสมัยและไม่เพียงพอ โรงเรียนแต่ละแห่งมีแนวทางปฏิบัติแตกต่างกัน ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

วัฒนา พัฒนพงศ์ (2542) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มผลผลิตในบริษัทภาคบริการของไทย

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือ เพื่อต้องการทราบว่าบริษัทภาคบริการของไทย มีอัตราการเพิ่มผลผลิตสูงขึ้นหรือไม่ ภายหลังจากที่ได้นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงมาใช้ และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต สำหรับบริษัทภาคบริการของไทย และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการกำหนดนโยบายของภาครัฐ เพื่อ

ช่วยเหลือภาคเอกชนในการรับเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด วิธีดำเนินการวิจัย ประชากร เป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้คือ (ก) ธนาคาร (ข) โรงแรม และ (ค) ธุรกิจค้าปลีก ในการศึกษาครั้งนี้ได้สำรวจรูปแบบของระบบไอทีที่ติดตั้งในบริษัทต่าง ๆ เพื่อต้องการทราบว่าบริษัทที่ได้ติดตั้งและได้ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ มีอัตราการเพิ่มผลผลิตสูงขึ้นหรือไม่ โดยกำหนดอัตราการเพิ่มผลผลิตโดยเฉลี่ยรายปีของบริษัทต่าง ๆ ไว้สองช่วง คือ (ก) สามปีก่อนใช้ระบบไอที ซึ่งนับรวมปีที่มีการปรับปรุงระบบไอทีด้วย และ (ข) สามปีภายหลังการปรับปรุงระบบไอที ว่ามีอัตราการเพิ่มผลผลิตสูงขึ้นหรือไม่ ซึ่งวัดโดยใช้อัตราส่วนของรายรับรายปีทั้งหมดต่ออัตราส่วนของรายจ่ายรายปีทั้งหมด กรณีศึกษาสำหรับการศึกษาครั้งนี้มีสามคู่ ในสามกลุ่มบริษัท ภาคบริการ ระหว่างบริษัทของไทยและของญี่ปุ่น จากการศึกษาพบว่า อัตราการเติบโตของการเพิ่มผลผลิตได้เพิ่มขึ้นในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังจากมีการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบไอที ในระดับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการขึ้นไป บริษัทที่ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการได้แสดงให้เห็นถึงอัตราส่วนการเพิ่มผลผลิตที่สูงกว่ากลุ่มบริษัทที่ใช้ไอที ในระดับที่ต่ำกว่า บริษัทที่ปรับปรุงระบบไอทีของตนแต่ไม่ถึงระดับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ปรากฏอย่างเห็นได้ชัดว่า อัตราการเพิ่มผลผลิตกลับลดลงภายหลังจากที่ได้มีการปรับปรุงระบบไอที ของตนแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เชื่อว่าไอที มีส่วนช่วยสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของบริษัทของตน ข้อค้นพบจากกรณีศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าความสำเร็จที่เกิดขึ้นมีผลเนื่องมาจากการใช้ไอที ระบบเครือข่าย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การยกเครื่องระบบบริหารของบริษัท และการวางแผนการจัดการที่มีประสิทธิผล ไอทีจะไม่มีผลต่อการเพิ่มผลผลิตจนกว่าจะมีการใช้งานในระดับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการขึ้นไป ทั้งนี้เพราะผู้ที่ใช้ไอที ในระดับต้น ๆ กล่าวคือ ในระดับระบบการบันทึกข้อมูล (TPS) และระดับระบบสำนักงานอัตโนมัติ (OAS) ที่ดำเนินการโดยบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการ อัตราการเพิ่มผลผลิตกลับลดลง ข้อเสนอแนะในที่นี้คือบริษัทควรลงทุนในระบบ IT ใหม่ ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจด้านการจัดการ และในเทคโนโลยีการสื่อสารเครือข่าย

สุณิสา ศิลปสร (2543) วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศิลปะศาสตร์

สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน : ศึกษากรณีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน รวมทั้งเพื่อเสนอแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาให้

มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพอยู่ในขั้นตอนที่ 1 ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณจะอยู่ในขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 เป็นการเสนอแนวทางในการพัฒนาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในหน่วยงานสำคัญๆ บางหน่วยงาน เพื่อศึกษาถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ปัญหาและอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน รวมทั้งทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยเชิงสำรวจขั้นตอนที่ 2 เป็นการนำกรอบการศึกษาซึ่งพัฒนาจากขั้นตอนที่ 1 มาทำการวิเคราะห์เชิงสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่ 3 เป็นแนวทางในการพัฒนา เป็นการกำหนดแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม โดยมีการนำคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Office มาใช้ในการบริหารอยู่ในระดับสูง และพบว่า ปัจจัยสำคัญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ คือ ปัจจัยในเรื่องข้อมูล การติดต่อประสานงาน และความต้องการของหน่วยงาน ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ ปัญหาในด้านความสามารถของบุคลากร ควรให้ความสำคัญต่อการอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการบริหารงาน ควรมีการวางแผนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปในทิศทางเดียวกัน และด้านอุปกรณ์และงบประมาณ ควรจัดตั้งงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอ

กิตติภักดิ์ ไกรเพชร (2545) การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช การบริหารการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์

การศึกษาค้นคว้าอิสระมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษาจำแนกตามความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา และเพื่อศึกษาปัญหาการบริหารการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา วิธื่อดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบงาน

สารสนเทศ สังกัดสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 152 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 23 คน และครูที่รับผิดชอบงานสารสนเทศ จำนวน 129 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษาค้นคว้าอิสระพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ มีการบริหารการจัดการระบบสารสนเทศทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะระดับประถมศึกษาและโรงเรียนที่จัดการศึกษาสองระดับ คือระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีการบริหารการจัดการระบบสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดเก็บข้อมูล ส่วนด้านอื่นๆ นอกนั้นโรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะระดับประถมศึกษา และโรงเรียนที่จัดการศึกษาสองระดับ มีการบริหารการจัดการระบบสารสนเทศไม่แตกต่างกัน และปัญหาการบริหารการจัดการระบบสารสนเทศ ได้แก่ งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารการจัดการระบบสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับงานสารสนเทศ โรงเรียนมีเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลน้อย

จุฑามณี พิพิธปิยะปรกรณ์ (2545) วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บริหารธุรกิจ
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สภาพการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในการบริหารงานธุรกิจสถาบัน
อาชีวศึกษาเอกชน

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการใช้ สภาพปัญหา รวมทั้งปัจจัยในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ในการบริหารงานสถาบันอาชีวศึกษาเอกชนตามขนาดสถานศึกษา วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ทำการศึกษาคือสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 104 แห่ง และในส่วนภูมิภาคจำนวน 286 แห่ง รวมทั้งสิ้น 390 แห่ง ตามสถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2544 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการบริหารในระดับปานกลาง โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในการบริหารมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการทำให้ประสิทธิภาพด้านความถูกต้อง ด้านประหยัดเวลา ด้านการตัดสินใจ และด้านการให้บริการ เพิ่มขึ้นมาก ส่วนด้านค่าใช้จ่ายในการบริหารเพิ่มขึ้นในระดับปาน

กลาง โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีระดับประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นในด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร ด้านการให้บริการ และด้านการตัดสินใจมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก

ไทรดา ศรีบัณฑิต และคณะ (2547) วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
การพัฒนาระบบสารสนเทศในการติดตามคดีของผู้บริหารศาลปกครองสูงสุด

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการออกแบบฐานข้อมูลคดีในศาลปกครองสูงสุด โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการกระแสนงาน การติดตามและเร่งรัดคดีที่สำคัญ การติดตามคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของศาลปกครองสูงสุดและสรุปจำนวนคดีทั้งหมด โดยแยกเป็นประเภทคดีของแต่ละปี วิธีดำเนินการวิจัยจะเน้นในส่วนของการวิเคราะห์และออกแบบฐานข้อมูลการติดตามคดีของผู้บริหาร แล้วสามารถนำมาสรุปความต้องการของระบบ โดยใช้โมเดลยูสเคส เป็นเครื่องมือในการรวบรวมความต้องการของระบบ และได้ผลลัพธ์เป็นแผนภาพยูสเคสและซีเควนโคอะแกรม ผลการวิจัยพบว่า ระบบสารสนเทศในการติดตามคดี สำหรับผู้บริหารศาลปกครองสูงสุดนั้น เป็นที่ต้องการและยอมรับจากทางองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากการวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของผู้ใช้ ทำให้ระบบสามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์จริง ซึ่งสอดคล้องกับการทำงานแบบดั้งเดิม ที่ทำด้วยมือ (Manual) ทำให้ระบบการทำงานติดตามคดีได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนั้นระบบที่พัฒนาขึ้น ยังง่ายต่อการใช้งาน และสามารถปรับเปลี่ยนเงื่อนไข และรายละเอียดภายในโปรแกรมให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนไปของผู้บริหารได้อีกด้วย แต่ระบบสารสนเทศในการติดตามคดี สำหรับผู้บริหารศาลปกครองสูงสุด จำเป็นต้องพัฒนาระบบ ให้สอดคล้องกับความเป็นไปของกฎหมายไทย โดยเฉพาะกฎหมายปกครอง ซึ่งอยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชน โดยประเทศไทยได้รับอิทธิพลดังกล่าว จากกลุ่มประเทศทางยุโรป ทำให้ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องและรองรับกับความต้องการที่เปลี่ยนไป ดังนั้นระบบนี้จึงจะมีการพัฒนาด้านฐานข้อมูล และความครอบคลุมของระบบอย่างต่อเนื่อง

ศิริวรรณ ไซศรีหา (2547) ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้และปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจกรรมการเรียนการสอนของรายวิชาในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของ

สถาบันราชภัฏ วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรในการวิจัย คือ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตร บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ 36 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน โดยวิธีดำเนินการวิจัย เป็นการสำรวจการใช้และปัญหาของการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการจัดทำสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอน ด้านการมอบหมายให้ นักศึกษาค้นสารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์ ผู้สอนกับนักศึกษาด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (Shat Room) กระดานข่าว (Web Board) การประชุมทางไกล (E-conference) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดทำ สื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอน ส่วนใหญ่นำเสนอสื่อการสอนด้วยโปรแกรมนำเสนอ มอบหมายให้ นักศึกษาฝึกปฏิบัติการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการเรียน และติดต่อสื่อสารกับนักศึกษา โดยใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในระดับปานกลางจากจำนวนรายวิชาทั้งหมด 76 รายวิชา เมื่อ จำแนกตามรายวิชา ด้านการจัดทำสื่อการสอน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมาก จำนวน 20 รายวิชา ระดับปานกลางจำนวน 43 รายวิชา ระดับน้อย จำนวน 7 รายวิชา และระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 รายวิชา ด้านการมอบหมายให้นักศึกษาค้นสารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมากที่สุดจำนวน 5 รายวิชา ระดับมากจำนวน 44 รายวิชา ระดับ ปานกลางจำนวน 21 รายวิชา ระดับน้อยจำนวน 1 รายวิชา และระดับน้อยที่สุดจำนวน 5 รายวิชา และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระดับมากจำนวน 14 รายวิชา ระดับปานกลางจำนวน 45 รายวิชา ระดับน้อยจำนวน 12 รายวิชา และระดับน้อย ที่สุดจำนวน 5 รายวิชา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเรื่องสถานที่สำหรับการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่เหมาะสม/ไม่เพียงพอ บางรายวิชาในหลักสูตรฯ ไม่นั่นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเครือข่ายขัดข้องบ่อย อาจารย์ผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจึง ไม่มีเวลาสำหรับผลิตสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

นาวัน หนองใหญ่ (2548) การวิจัยทางการบริหารการศึกษา

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดชลบุรี

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดระบบสารสนเทศ 6 ด้าน คือ การเก็บ รวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดคลังข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้ระบบสารสนเทศ โดยจำแนกตามเพศ ตาม วุฒิ รวมทั้งเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศใน 6 ด้าน วิธีดำเนินการวิจัยใช้

วิธีการเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานระบบสารสนเทศในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดชลบุรี จำนวน 63 คน จากจำนวน 75 คน ใช้เครื่องมือคือแบบสอบถาม วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลคือขอหนังสือจากภาควิชา เพื่อขออนุญาตจากผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนที่จะทำการสำรวจ จากนั้นส่งแบบสอบถามจำนวน 63 ฉบับไปยังครูผู้ปฏิบัติงานระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนต่างๆ วิธีวิเคราะห์ผล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางคือปัญหาการจัดคลังข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การนำข้อมูลไปใช้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล โดยปัญหาการใช้ระบบสารสนเทศเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย ผู้ที่มีวุฒิทางคอมพิวเตอร์มีปัญหามากกว่าผู้ที่ไม่มียุติคอมพิวเตอร์ แนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศ คือการจัดอบรมและการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ จัดให้มีศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือบุคลากรจัดหาเครื่องมือที่ทันสมัยในการวิเคราะห์ข้อมูล และมีการอบรมเทคนิควิธีแก่ผู้เผยแพร่ข้อมูล

สารโรจน์ สะอาดเอี่ยม (2549)

สภาพปัญหาและความต้องการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ICT ของครูและบุคลากรของโรงเรียนในฝัน เขตตรวจราชการที่ 1

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานทางการศึกษาของครูหรือบุคลากรทางการศึกษา วิธิตำเนินการวิจัย ประชากรที่ใช้คือครูหรือบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนในฝัน ภายในเขตตรวจราชการที่ 1 จำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้น พบว่าวัสดุที่ครูหรือบุคลากรทางการศึกษานำไปใช้สูงสุดคือ โปรแกรม Word Processing โปรแกรม Internet แผ่นดิสก์ แผ่นคอมแพคดิสก์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่นำไปใช้สูงสุดคือ เครื่องพิมพ์ (Printer) เครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ กล้องดิจิทัลหรือกล้องจับภาพ และเทคนิควิธีการที่นำมาใช้สูงสุดคือ การค้นหาข้อมูลเพื่อความไหลลื่นข้อมูล ซึ่งครูหรือบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเห็นว่า มีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานทางการศึกษาอย่างมาก

2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ส่วนใหญ่การใช้วัสดุ เครื่องมือหรืออุปกรณ์และเทคนิควิธีการ ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน มีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอ และมีความล่าช้า วัสดุเครื่องมือหรืออุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้และให้

คำแนะนำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง ขาดการประสานงานกันในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ความต้องการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ส่วนใหญ่การใช้วัสดุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์และเทคนิควิธีการ เพื่อการปฏิบัติงานทางการศึกษาของครูหรือนุเคราะห์ทางการศึกษา ในโรงเรียน มีความต้องการด้านการจัดสรรงบประมาณในการผลิต จัดหา และซ่อมแซม ให้เพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวก การอบรมความรู้ มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษา และยังมีความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเร่งด่วน ประเภทวัสดุเครื่องมือหรืออุปกรณ์ คือเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ และเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับระบบเครือข่ายและโปรแกรมระบบเครือข่ายทุกระบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในเขตภาคใต้ตอนบน” เป็นรูปแบบการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้ทราบถึงการใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน ประโยชน์จากการใช้ระบบงาน รวมถึงปัญหาอุปสรรคของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อนำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยผู้ศึกษาได้กำหนดรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับวิธีดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ในการศึกษานี้ ประชากรคือ พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในเขตภาคใต้ตอนบน ในตำแหน่งพนักงานธุรการ ตำแหน่งการเงินและบัญชี ตำแหน่งนักวิชาการการเงินและบัญชี และตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป จำนวน 100 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มากนัก การศึกษานี้จึงเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จำนวน 33 คน

1.2. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดกระบี่ จำนวน 21 คน

1.3. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดพังงา จำนวน 19 คน

1.4. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดภูเก็ต จำนวน 8 คน

1.5. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดชุมพร จำนวน 16 คน

1.6. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดระนอง จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาได้วางแผนคำถามตามประเด็นในกรอบความคิดของการศึกษา ซึ่งรายละเอียดของเครื่องมือในการศึกษา มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา

ขั้นที่ 3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขอบเขตเนื้อหา โดยใช้คำที่กะทัดรัด ชัดเจน และเข้าใจง่าย

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วหลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC (Index of item concurrence) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ส่วนใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามไปขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบในรายละเอียดความครอบคลุมในสิ่งที่ศึกษา

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำ

ขั้นที่ 7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปสอบถามประชากร

2.2. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบคำถามหลายตัวเลือก เพื่อสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร และข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบเช็กลิสต์ (Check list)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบคำถามเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้ผู้ตอบบอกระดับของปัญหาในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ปัญหาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ปัญหาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ปัญหาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ปัญหาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ปัญหาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สกย. อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดรหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถาม
2. ผู้ศึกษาทำหนังสือขอความร่วมมือ จากผู้บริหารของแต่ละส่วนงาน/หน่วยงานของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว และอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ในการให้ผู้ได้บังคับบัญชาตอบแบบสอบถาม โดยส่งทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS.) และแนบซองเปล่าพร้อมติดแสตมป์เพื่อส่งกลับ โดยกำหนดให้ส่งคืนกลับภายใน 1 สัปดาห์ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบจำนวน 90 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ในส่วนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดชุมพร และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองชุมพร จำนวน 10 ชุด ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการดังนี้

4.1. ผู้ศึกษาได้นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการแบบเช็คลิสต์ (Check list)

ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ผู้ศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

<u>ค่าเฉลี่ยระหว่าง</u>	<u>การแปลผล</u>
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

4.2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ Statistical package Of Social Science (SPSS) for Windows เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางการวิเคราะห์ และนำผลการศึกษาที่ได้มาทำการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

4.3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้ศึกษานำมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

4.4. สถิติที่ใช้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการอธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน และค่าแจกแจงความถี่ (Frequencies) บรรยายลักษณะของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 3 และใช้ค่าเฉลี่ยประชากร (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในส่วนที่ 2 และวิเคราะห์เนื้อหา ในส่วนที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน” จากแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 100 ชุด ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ในการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน

ส่วนที่ 2 การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นในด้านต่างๆ เมื่อใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน ซึ่งครอบคลุมด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน และด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 3 ปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ระบบสารสนเทศในด้านต่างๆ

ส่วนที่ 4 เป็นข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับปัญหา / อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ของพนักงานในสังกัดสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน

**ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ ความรู้
ความสามารถ ในการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของพนักงาน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดง
ด้วยค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา หน้าที่รับผิดชอบงาน
ประสบการณ์ปรากฏผลตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ของประชากร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (100คน)	ร้อยละ
1.อายุ		
อายุ 21 - 30 ปี	9	9.00
อายุ 31 - 40 ปี	18	18.00
อายุ 41 - 50 ปี	36	36.00
อายุ 51 - 60 ปี	37	37.00
2. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	22	22.00
อนุปริญญา หรือ ปวส.	14	14.00
ปริญญาตรี	57	57.00
สูงกว่าปริญญาตรี	7	7.00
3. หน้าที่รับผิดชอบงาน		
พนักงานธุรการ	42	42.00
พนักงานการเงินและบัญชี	29	29.00
เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป	6	6.00
นักวิชาการเงินและบัญชี	23	23.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (100คน)	ร้อยละ
4. เคยอบรมหลักสูตรการใช้คอมพิวเตอร์		
เคย	98	98.00
ไม่เคย	2	2.00
5. มีประสบการณ์ในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ		
น้อยกว่า 1 ปี	3	3.00
1-2 ปี	10	10.00
3-4 ปี	19	19.00
มากกว่า 4 ปี	68	68.00
6. ความถี่ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ		
ทุกวัน	78	78.00
ทุกสัปดาห์	16	16.00
ทุกเดือน	1	1.00
นานๆ ครั้ง	5	5.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน จำนวน 100 คน ปรากฏดังนี้

อายุ พบว่า ประชากรอายุระหว่าง 51- 60 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมา อายุระหว่าง 41- 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.00 และน้อยที่สุดอายุระหว่าง 21- 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.00

ระดับการศึกษา พบว่า ประชากรมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 22.00 และน้อยที่สุดการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.00

ตำแหน่งที่รับผิดชอบงาน พบว่า ประชากรตำแหน่ง พนักงานธุรการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี คิดเป็นร้อยละ 29.00 และน้อยที่สุดตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 6.00

การอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ พบว่า ประชากรเคยอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00 และไม่เคยอบรม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ประสบการณ์ในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าประชากรมีประสบการณ์ระยะเวลา มากกว่า 4 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาระยะเวลา 3-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.00 และระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.00

ความถี่ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ประชากรใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศปฏิบัติงานทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมาใช้ทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 16.00 และน้อยที่สุดใช้ทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงด้วยค่าร้อยละ (Percentage) เกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ ซึ่งจากการศึกษาถึงหลักสูตรที่เคยได้รับการอบรม แต่ละคนได้รับการฝึกอบรมจากหลายหลักสูตร ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ละคนสามารถปฏิบัติงานได้หลายด้าน มีความรู้และประสบการณ์ได้จากหลายวิธี ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความรู้หรือประสบการณ์ ของประชากร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (100คน)	ร้อยละ
1. หลักสูตรคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการฝึกอบรม		
หลักสูตรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น	86	86.00
หลักสูตรInternet	55	55.00
หลักสูตร Microsoft Office	84	84.00
หลักสูตร Database	6	6.00
2. มีความรู้ความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์		
สามารถใช้งาน Microsoft Office ได้	95	95.00
สามารถใช้งาน Internet ได้	81	81.00
สามารถใช้งาน Intranet ได้	51	51.00
สามารถคัดแปลงเพิ่มเติมอุปกรณ์ในด้านคอมพิวเตอร์ได้	6	6.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (100คน)	ร้อยละ
3. ได้รับความรู้หรือประสบการณ์โดยวิธี		
การศึกษาตามหลักสูตร	27	27.00
การศึกษาด้วยตนเอง	46	46.00
การฝึกอบรม	58	58.00
จากการทำงานในหน้าที่	71	71.00
4 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้		
ค้นหาข้อมูลที่ต้องการเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ	56	56.00
ป้อนข้อมูลเพื่อเก็บลงฐานข้อมูลของหน่วยงาน	78	78.00
ตรวจสอบข้อมูลเพื่อเสนอแก่ผู้บังคับบัญชา	57	57.00
รับส่งเอกสาร/หนังสือราชการ	49	49.00

หลักสูตรคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการฝึกอบรม พบว่าประชากร เคยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรคอมพิวเตอร์เบื้องต้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมาหลักสูตร Microsoft Office คิดเป็นร้อยละ 84.00 และน้อยที่สุดหลักสูตร Database คิดเป็นร้อยละ 6.00

ความรู้ความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์ พบว่าประชากรมีความรู้ความสามารถในการใช้งาน Microsoft Office คิดเป็นร้อยละ 95.00 รองลงมาสามารถใช้งาน Internet ได้ คิดเป็นร้อยละ 81.00 และน้อยที่สุดมีความรู้สามารถคิดแปลงเพิ่มเติมอุปกรณ์ในด้านคอมพิวเตอร์ได้ คิดเป็นร้อยละ 6.00

วิธีได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับระบบสารสนเทศ พบว่า ประชากร ได้รับความรู้และประสบการณ์จากการทำงานในหน้าที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาจากการฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 58.00 และน้อยที่สุดจากการศึกษาตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 27.00

การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ พบว่า ประชากรนำไปใช้เพื่อใช้เพื่อป้อนข้อมูลเก็บลงฐานข้อมูลของหน่วยงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมาใช้เพื่อตรวจสอบข้อมูลเพื่อเสนอแก่ผู้บังคับบัญชา คิดเป็นร้อยละ 57.00 และน้อยที่สุด ใช้เพื่อรับส่งเอกสาร/หนังสือราชการ คิดเป็นร้อยละ 49.00

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้งบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปฏิบัติงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การศึกษาสภาพการใช้งบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน แสดงด้วยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้งบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน
(ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล)

ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	แปลผล
	ประชากร	มาตรฐาน	
1. สามารถใช้เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลด้านการบริหาร	3.76	.712	มาก
2. มีการเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่ายระหว่าง สำนักงานกลาง และสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ	3.89	.751	มาก
3. ข้อมูลที่ได้จากระบบสอดคล้องกับความต้องการ	3.62	.789	มาก
4. การสอบถามหรือค้นหาข้อมูลทำได้อย่างรวดเร็วและ ทันต่อความต้องการการใช้งาน	3.33	.900	ปานกลาง
5. สามารถใช้ระบบฯ พร้อมกันได้ในหลายเครื่อง	3.62	.850	มาก
6. มีฐานข้อมูลกลางใช้ร่วมกันเป็นฐานเดียว	3.63	.774	มาก
7. สามารถนำข้อมูลไปใช้ดูแลเหตุการณ์ย้อนหลังได้	3.62	.826	มาก
8. ระบบการจัดเก็บรักษาข้อมูลสะดวกในการค้นหา	3.47	.846	ปานกลาง
9. การเก็บข้อมูลไม่มีความซ้ำซ้อน	3.43	.902	ปานกลาง
10. มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ	3.54	.809	มาก
รวม	3.59	.816	มาก

จากตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้งบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.59) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากในลำดับแรก คือมี

การเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่ายระหว่างสำนักงานกลาง และสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89) รองลงมาคือ สามารถใช้เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลด้านการบริหาร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76) และลำดับสุดท้าย คือการสอบถามหรือค้นหาข้อมูลทำได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อความต้องการการใช้งานซึ่งมีค่าในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33)

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปฏิบัติงาน (ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน)

ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน	ค่าเฉลี่ย ประชากร	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. สามารถสืบค้นข้อมูลของแต่ละฐานข้อมูลได้ อย่างรวดเร็ว	3.35	.757	ปานกลาง
2. สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากทุกสถานที่โดย ไม่ต้องอยู่ที่หน่วยงานของผู้ปฏิบัติงาน	3.33	1.045	ปานกลาง
3. ช่วยลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล	3.52	.674	มาก
4. มีการเชื่อมโยงระหว่างระบบ	3.44	.671	ปานกลาง
5. สามารถกำหนดระดับการเข้าถึงของข้อมูล	3.52	.689	มาก
6. ความสามารถในการลดปริมาณเอกสารที่ใช้ ในการทำงาน	3.10	.990	ปานกลาง
7. มีขั้นตอนการทำงานที่เป็น ไปตามลำดับ	3.48	.810	ปานกลาง
8. สามารถลดขั้นตอนในการทำงานและความ ซ้ำซ้อนในการจัดทำรายงาน	3.38	.862	ปานกลาง
9. สามารถประหยัดเวลา และลดค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน	3.32	1.034	ปานกลาง
10. มีการประสานงานระหว่างผู้ใช้ระบบกับ ผู้จัดทำระบบ	3.17	.995	ปานกลาง
รวม	3.36	.853	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้

ตอนบน ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ย ในระดับมากที่สุดลำดับแรก คือช่วยลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล และสามารถกำหนดระดับการเข้าถึงของข้อมูล (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52) รองลงมาคือมีขั้นตอนการทำงานที่เป็นไปตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48) และลำดับสุดท้าย คือความสามารถในการลดปริมาณเอกสารที่ใช้ในการทำงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10)

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปฏิบัติงาน
(ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ)

ด้าน โครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	แปลผล
สารสนเทศ	ประชากร	มาตรฐาน	
1. โครงสร้างการวางระบบฐานข้อมูลของโปรแกรม มีความชัดเจน	3.35	.796	ปานกลาง
2. มีการเชื่อมต่อเครือข่ายกับสำนักงานกลาง และ สำนักงานจังหวัด/อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้	3.47	.822	ปานกลาง
3. มีการกำหนดบทบาท และภารกิจในการดูแล ระบบเครือข่ายที่ชัดเจน	3.26	.799	ปานกลาง
4. มีการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ	2.96	.909	ปานกลาง
5. ระบบฐานข้อมูลมีการแบ่งระบบหมวดหมู่ที่ชัดเจน	3.49	.810	ปานกลาง
6. ระบุว่าด้วยการกำหนดระดับเข้าถึงของข้อมูล มีความเหมาะสมในการใช้งาน	3.40	.804	ปานกลาง
7. ระบบการจัดเก็บข้อมูลมีคุณภาพ ได้แก่ ความถูกต้องครบถ้วน และได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	3.34	.879	ปานกลาง
8. มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่อ/ใช้งาน โปรแกรมได้อย่างเพียงพอ	3.23	.993	ปานกลาง
9. การทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์มี ประสิทธิภาพทันสมัย	2.89	.994	ปานกลาง
10. ความน่าเชื่อถือของระบบด้านการรักษาความปลอดภัย	3.13	.928	ปานกลาง
รวม	3.25	.874	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้

ตอนบน ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.25) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากในลำดับแรก คือระบบฐานข้อมูลมีการแบ่งระบบหมวดหมู่ที่ชัดเจน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.49) รองลงมาคือมีการเชื่อมต่อเครือข่ายกับสำนักงานกลางและสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47) และลำดับสุดท้าย คือการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพทันสมัย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.89)

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน รวมทั้ง 3 ด้าน

สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานสารสนเทศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	แปลผล
	ประชากร	มาตรฐาน	
1. ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล	3.59	.816	มาก
2. ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน	3.36	.853	ปานกลาง
3. ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.25	.874	ปานกลาง
รวม	3.40	.848	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีเพื่อการปฏิบัติงานโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.40) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยี ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.59) รองลงมา คือด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36) และลำดับสุดท้าย คือด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25)

ส่วนที่ 3 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบเทคโนโลยีส่วนที่สารสนเทศ

ตารางที่ 4.7 ปัญหา/อุปสรรคของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหา/อุปสรรคของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ค่าเฉลี่ย ประชากร	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. ขาดวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.53	.904	ปานกลาง
2. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ	3.42	.831	ปานกลาง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศไม่ครบถ้วน	3.21	.756	ปานกลาง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศไม่ทันต่อเหตุการณ์และการใช้	3.21	.868	ปานกลาง
5. ขาดการเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศ	3.32	.920	ปานกลาง
6. การเข้าใช้งานแต่ละระบบไม่เหมือนกันทำให้สับสน	3.45	1.095	ปานกลาง
7. ผู้ใช้ระบบขาดคู่มือในการปฏิบัติงาน	3.37	1.060	ปานกลาง
8. การสนับสนุนจากผู้บริหารไม่ดีเท่าที่ควร	3.25	.978	ปานกลาง
9. ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศที่มีอยู่แล้ว	3.19	.940	ปานกลาง
10. ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศ	3.56	.998	มาก
11. ผู้ใช้ยังไม่เข้าใจประโยชน์ของระบบสารสนเทศ	3.50	1.000	ปานกลาง
12. ขาดความเป็นมาตรฐานในการพัฒนาระบบ	3.44	1.008	ปานกลาง
13. ข้อมูลสารสนเทศขาดความแน่นอนและเชื่อถือได้	2.99	.948	ปานกลาง
14. อัตรากำลังของบุคลากรสำหรับงานสารสนเทศยังไม่เพียงพอ	3.47	.870	ปานกลาง
15. ขาดแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ ที่ชัดเจน	3.53	.893	มาก
16. ไม่สามารถใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า	3.65	.968	มาก
17. ระบบเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง	3.98	1.092	มาก
18. กำหนดตำแหน่งบุคลากรไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่	3.73	1.090	มาก
19. วัฒนธรรมองค์กรไม่เอื้ออำนวยต่อระบบสารสนเทศ	3.46	1.077	ปานกลาง
20. ด้านการประมวลผลมีความล่าช้ามาก	3.70	1.040	มาก
รวม	3.45	.967	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45) เมื่อพิจารณารายข้อ ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือปัญหาระบบเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98) รองลงมาคือปัญหากำหนดตำแหน่งบุคลากรไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73) และลำดับสุดท้าย คือ ข้อมูลสารสนเทศขาดความแน่นอนและเชื่อถือได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.99)

**ส่วนที่ 4 ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการปฏิบัติงาน ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขต
ภาคใต้ตอนบน**

ในส่วนนี้เป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งให้ประชากรตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาและ
อุปสรรค และข้อเสนอแนะด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อปรับปรุงระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน ซึ่งผู้ศึกษา
สรุปได้ดังนี้

ลำดับ	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ปัญหาด้านระบบ				
1	ระบบมีปัญหาบ่อยมาก การเชื่อมต่อเครือข่าย ขัดข้องบ่อยครั้ง และการ ประมวลผลของเครื่อง ค่อนข้างช้ามาก	9	ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม ดูแลระบบเครือข่าย และสามารถ แก้ไขปัญหาให้ใช้งานได้โดยเร็ว และควรจัดหาเครื่องรุ่นใหม่ ทดแทนเครื่องรุ่นเก่าเพื่อรอง รับกับระบบงานที่มีการพัฒนา ขึ้นใหม่ ที่มีประสิทธิภาพและ เหมาะกับการนำมาใช้ในการ ปฏิบัติงาน เพื่อลดปัญหา	9
2	อุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับ ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศไม่เพียงพอ	6	ควรจัดให้มีการสำรวจความ ต้องการใช้เครื่อง เพื่อ ให้เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน	4

	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
3	การทำงานบางระบบมีการบันทึกหลายขั้นตอนเช่นระบบที่ใช้ในปัจจุบัน การเขียนโปรแกรมการใช้ไม่ดีเท่าที่ควร มีการบันทึกข้อมูลซ้ำๆ มาก และบางระบบไม่สามารถใช้กับหน่วยงานอื่นได้ เช่น รายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่สามารถพิมพ์แบบ ภ.ง.ด. 1 ในระบบลูกหนี้เพื่อส่งสรรพากรได้	3	ควรมีการทดสอบระบบงานก่อนนำมาใช้งาน ให้สมบูรณ์พร้อมใช้งาน โดยไม่ต้องแก้ไขบ่อยครั้ง และปรับปรุงระบบ งานที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้	8
4	ฐานข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่เป็นปัจจุบัน	7	ศูนย์สารสนเทศควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบข้อมูลและปรับปรุง ให้เป็นปัจจุบันก่อนเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	6
5	เมื่อส่วนกลางทำการแก้ไขหรือปรับปรุงระบบ ทำให้ต่างจังหวัดไม่สามารถเข้าทำงานในระบบได้ โดยไม่ทราบสาเหตุ ต้องโทรศัพท์สอบถาม ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	5	ควรมีการพัฒนาระบบงานอย่างต่อเนื่องและเจ้าหน้าที่ควรดูแลระบบให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา	6

ลำดับ	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
6	ระบบงานมีหลายระบบ ทำให้ผู้ใช้งานเกิดความสับสน และเข้าใจได้ยาก การเข้าถึง การใช้ user ID และ password ต่างกัน ในแต่ละระบบงานขาดการ ประชาสัมพันธ์ว่าระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศมี ระบบงานอะไรบ้าง	6	ควรจัดให้มีการฝึกอบรมการใช้ระบบ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ใช้งาน ได้เข้าใจถึงระบบสารสนเทศของ สกย. เพราะ พนักงานบางคนไม่เข้าใจว่าระบบสารสนเทศของ สกย.นำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง	5
7	เนื่องจากปัจจุบันหาก ระบบงานหรือเครื่องเสีย ต้องจ้างซ่อมในท้องถิ่น โดยซ่อมหรือลงระบบใหม่กว่าจะใช้งานได้ ถ้าชำรุด ต้องใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์	5	ควรมีเจ้าหน้าที่/ช่างซ่อมและติดตั้งระบบสารสนเทศของหน่วยงานไว้สำหรับดูแลและบำรุงรักษาเครื่อง และดูแลระบบงานทุกส่วนงาน เพื่อให้สามารถใช้งานได้ทันที หรือเมื่อส่งเครื่องซ่อม ควรมีเครื่องทดแทนให้มีใช้งาน และควรกำหนดได้ว่าควรจัดซ่อมเสร็จภายในกี่วัน	7

ลำดับ	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ปัญหาด้านผู้ใช้ระบบ				
8	ผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ขาดประสบการณ์ ไม่มีทักษะที่เหมาะสม	5	ควรจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถ	6
9	ขาดการประยุกต์ใช้ในงานประจำวันของแต่ละแผนกงาน และผู้ใช้ระบบไม่เข้าใจประโยชน์ของระบบสารสนเทศเท่าที่ควร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างคนต่างรับผิดชอบส่วนของตนเองมากเกินไปไม่มีการบูรณาการกันเท่าที่ควร	4	ควรให้มีโครงการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใน สกย. อย่างเป็นทางการ คือต้องสนับสนุนให้เกิดการนำไปใช้งานจริง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3
10	ผู้ใช้ระบบขาดความรู้ถึงใหม่ๆ ที่ได้พัฒนาแก้ไขอยู่เสมอ และขาดการอบรมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง	4	ควรมีการอบรมพนักงานทุกปี จะต้องวางแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับทุกฝ่าย	5
11	ขาดคู่มือในการปฏิบัติงาน ทำให้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานยังสับสนและขาดหลักปฏิบัติ	3	ศูนย์สารสนเทศควรจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางเดียวกัน	6
12	มีการสอบสับเปลี่ยนสายงานเพื่อความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้ขาดพนักงานที่มีทักษะในการใช้ระบบ	5	โครงสร้างสายงานในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรให้ความเจริญก้าวหน้าในสายงาน เพื่อให้พนักงานในสายงานไม่ต้องปรับเปลี่ยนสายงาน	4

ลำดับ	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
13	พนักงานมีอายุมาก สมอง ไม่รับในความรู้ที่สลับสน ของระบบ	4	ควรหลีกเลี่ยงมอบหมายงานด้าน สารสนเทศแก่พนักงานเหล่านี้ หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้อง ดำเนินการพัฒนาอย่างเข้มข้น มากกว่าปกติ	3
ปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร				
14	ผู้บริหารยังไม่เห็น ความสำคัญ	4	ควรฝึกอบรมผู้บริหารเกี่ยวกับ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มี ความรู้ความเข้าใจในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ จึงจะ สามารถสนับสนุนให้เกิดการใช้ ระบบฯ ได้เป็นอย่างดีและมี ประสิทธิภาพ	8
15	การบันทึกข้อมูลลงใน ระบบ บางอย่างที่คุณบันทึก ข้อมูลน่าจะ แก้ไขเองได้ เหมือนกับระบบเก่า เมื่อ โทรศัพท์ เข้าสำนักงาน กลาง ให้แก้ไขที่บันทึกไว้ บางครั้งก็ถูกต่อว่า เหมือนกับมีความผิดมาก	6	ควรปรับปรุงให้มีการเข้าถึงระบบ ให้ง่ายขึ้น และสำรวจว่า หน่วยงานใดต้องการข้อมูล อะไรบ้าง โดยให้รหัสผ่านแก่ผู้ ที่เกี่ยวข้อง	7
16	การเปิดใช้ระบบเครื่อง ใน เมื่อส่วนกลางเปิดให้ใช้ได้ ตลอดไม่เว้นวันหยุด ก็ น่าจะให้ต่างจังหวัดเปิด ระบบได้ตลอด เหมือนกัน จะได้ใช้งานเมื่อไหร่ก็ได้	4	ควรมีการพัฒนาระบบงานและให้ มีเจ้าหน้าที่ดูแลระบบเพื่อให้ สามารถปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา	8

ลำดับ	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ปัญหาด้านการจัดซื้อจัดจ้าง				
17	การจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่างล่าช้า ทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์	4	ปรับการจัดซื้อจัดจ้างให้เร็วขึ้น เช่น ระหว่างการขออนุมัติงบประมาณ ของ สศข. ควรดำเนินการกิจกรรมที่ดำเนินการได้ไปพลางก่อน ได้แก่ การร่าง TOR การประกาศ การหาผู้จำหน่ายผู้รับจ้างให้ได้ก่อนทันทีที่ได้รับอนุมัติงบประมาณก็ดำเนินการขั้นตอนที่เหลืออยู่ ซึ่งใช้เวลาไม่มาก	3
18	วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้คือคุณภาพไม่ทันสมัยไม่สามารถใช้กับ version ที่สูงกว่า	8	การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้เน้นคุณภาพ แม้ต้องใช้งบประมาณสูงก็ตาม และที่สำคัญควรลด ละ เลิก ค่าคอมมิชชั่น เปลี่ยนค่าคอมมิชชั่นเป็นการเพิ่มคุณภาพสินค้าแทนเพื่อจะได้ประหยัดงบประมาณเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงจะต้องอาศัยการสนับสนุนจากรัฐบาลทั้งในด้านข้อมูล ด้านงบประมาณ ด้านผู้เชี่ยวชาญ	3

จากปัญหาอุปสรรคในการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ต้องการให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการนำมาใช้ อย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน

1.1.2 เพื่อศึกษาปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

1.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ พนักงานผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานธุรการ ตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี และตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน จำนวน 6 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 100 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างจากเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็น
เพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาเอกสาร ระเบียบ แนวปฏิบัติ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มา
สร้างเป็นแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดย
คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษา และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไป
สอบถามประชากร จำนวน 100 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนและวิธีการที่ได้กำหนด
ไว้

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาคำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล โดยสถิติเชิง
พรรณนา ดังนี้

1) ผู้ศึกษาได้นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและ
ครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการแบบเช็คลิสต์ (Check list)

ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating scale) ผู้ศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	การแปลผล
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

2) นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป
ทางสถิติ Statistical package Of Social Science (SPSS) for Windows เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้
จากการจัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
ไว้ โดยนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางการวิเคราะห์ และนำผลการศึกษาที่ได้มาทำการ
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

3) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้ศึกษานำมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

4) สถิติที่ใช้ ในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการอธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน และค่าแจกแจงความถี่ (Frequencies) บรรยายลักษณะของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 3 และใช้ค่าเฉลี่ยประชากร (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในส่วนที่ 2 และวิเคราะห์เนื้อหา ในส่วนที่ 4

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 37.00 มีการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 57.00 ส่วนใหญ่ทำหน้าที่พนักงานธุรการ ร้อยละ 42.00 เคยอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 98.00 โดยอบรมหลักสูตรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ร้อยละ 88.00 และหลักสูตร Microsoft Office ร้อยละ 85.00 มีประสบการณ์เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่า 4 ปี ร้อยละ 68.00 ได้ความรู้และประสบการณ์จากการทำงานในหน้าที่ ร้อยละ 72.00 สามารถใช้งาน Microsoft Office ได้ ร้อยละ 96.00 นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อป้อนข้อมูลเก็บลงฐานข้อมูลของหน่วยงานทุกวัน ร้อยละ 78.00

1.3.2 สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.40 ในด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59 คือมีการเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่ายระหว่างสำนักงานกลาง และสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.89 รองลงมาคือสามารถใช้เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลด้านการบริหาร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.76 ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.36 คือช่วยลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและสามารถกำหนดระดับการเข้าถึงของข้อมูล คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.52 รองลงมาคือมีขั้นตอนการทำงานที่เป็นไปตามลำดับ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.48 และด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.25 คือระบบฐานข้อมูลมีการแบ่งระบบหมวดหมู่ที่ชัดเจน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.49 รองลงมาคือมี

การเชื่อมต่อเครือข่ายกับสำนักงานกลางและสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.47

1.3.3 สภาพปัญหาอุปสรรคในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการ

ปฏิบัติงาน ปัญหาจากการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาจากระบบการเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.98 รองลงมาคือ การกำหนดตำแหน่งบุคลากรไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.73 และปัญหาอื่นๆ เช่น

1) ด้านระบบ ระบบมีปัญหาบ่อยมาก การเชื่อมต่อเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง การประมวลผลของเครื่องค่อนข้างช้ามาก การทำงานบางระบบมีการบันทึกหลายขั้นตอน การบันทึกเอกสารข้อมูลลงในระบบบางอย่าง ที่ผู้บันทึกข้อมูลน่าจะแก้ไขเองได้ เหมือนกับระบบเก่า ก็ไม่สามารถแก้ไขได้ เมื่อโทรศัพท์เข้าสำนักงานกลาง ให้แก้ไขที่บันทึก บางครั้งก็ถูกต่อว่าเหมือนมีความผิดมาก การเปิดใช้ระบบเครื่อง ในเมื่อส่วนกลางเปิดให้ใช้ได้ตลอดไม่เว้นวันหยุด ก็น่าจะให้ต่างจังหวัดเปิดระบบได้ตลอดเหมือนกัน จะใช้งานเมื่อไหร่ก็ได้เช่นกัน ข้อมูล ควรพัฒนาระบบใหม่ๆ เช่น ระบบเงินสด ระบบลูกหนี้พนักงาน ให้มีการประมวลผลเร็วกว่าเดิม เพื่อจะได้ใช้เวลาในการ บันทึกข้อมูลให้น้อยลง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับระบบ ควรแจ้งให้ผู้ใช้ระบบทราบด้วย เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในแนวเดียวกัน ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลระบบเครือข่าย และสามารถแก้ไขปัญหาให้ใช้งานได้โดยเร็ว

2) ด้านผู้ใช้ระบบ ผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ขาดประสบการณ์ ไม่มีทักษะที่เหมาะสม ไม่เข้าใจประโยชน์ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดการอบรมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง มีการสับเปลี่ยนสายงาน ทำให้ขาดทักษะในการใช้ระบบ พนักงานมีอายุมาก ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ได้พัฒนาแก้ไขอยู่เสมอ จึงควรหลีกเลี่ยงมอบหมายงานด้านสารสนเทศแก่พนักงานเหล่านี้ หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องดำเนินการพัฒนาอย่างเข้มข้นมากกว่าปกติ ควรจัดให้มีการฝึกอบรมการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกปี เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ใช้งานได้เข้าใจถึงระบบสารสนเทศของ สกย. เพราะพนักงานบางคนไม่เข้าใจว่าระบบสารสนเทศของ สกย. นำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง ควรให้มีโครงการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในสกย. อย่างเป็นทางการ คือต้องสนับสนุนให้เกิดการนำไปใช้งานจริง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรจัดให้มีพนักงานที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และโครงสร้างสายงานในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรให้มีความเจริญก้าวหน้า

ในสายงาน เพื่อให้พนักงานในสายงานไม่ต้องปรับเปลี่ยนสายงาน ควรให้ผู้ปฏิบัติงานแก้ไข ข้อมูลได้เบื้องต้น หลังจากทำการประมวลผลข้อมูลไปแล้ว

3) ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรฝึกอบรมผู้บริหารเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงจะสามารถ สนับสนุนให้เกิดการใช้ระบบฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องวางแนวทางการพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับทุกฝ่าย

4) ด้านวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบเทคโนโลยี สารสนเทศด้อยคุณภาพไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปอย่าง ลำช้าทั้งด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ควรปรับการจัดซื้อจัดจ้างให้เร็วขึ้น เช่น ระหว่างการขอ อนุมัติงบประมาณ ของ สศช. ควรดำเนินการกิจกรรมที่ดำเนินการได้ไปพลางก่อน ได้แก่ การ ร่าง TOR การประกาศฯ การหาผู้จำหน่ายผู้รับจ้างให้ได้ก่อน ทั้งนี้ที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ ก็ดำเนินการขั้นตอนที่เหลืออยู่ ซึ่งใช้เวลาไม่มาก การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้เน้นคุณภาพ แม้ต้อง ใช้งบประมาณสูงก็ตาม และที่สำคัญ ควรลด ละ เลิก ค่าคอมมิชชั่น เปลี่ยนค่าคอมมิชชั่นเป็น การเพิ่มคุณภาพสินค้าแทน เพื่อจะได้ประหยัดงบประมาณเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง

5) ด้านข้อมูลสารสนเทศ ฐานข้อมูลคลาดเคลื่อน ข้อมูลในระบบ สารสนเทศ ไม่เป็นปัจจุบัน การบันทึกข้อมูลบางระบบไม่สามารถใช้ได้กับหน่วยงาน ขาดการ ประยุกต์ใช้ในงานประจำวันของแต่ละแผนกงาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างคนต่างรับผิดชอบส่วน ของตนเองมากเกินไป ไม่มีการบูรณาการกันเท่าที่ควร

6) ด้านอื่นๆ เช่น ขาดคู่มือในการปฏิบัติงาน ทำให้ความเข้าใจในการ ปฏิบัติงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศยังสับสนและขาดหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่องสภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน มีประเด็น อภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน ด้านการเป็นศูนย์กลางในการ

รวบรวมข้อมูล เนื่องจากเห็นว่าระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีการเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่ายระหว่างสำนักงานกลาง สำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ มีฐานข้อมูลกลางใช้ร่วมกันเป็นฐานเดียว มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ สามารถนำข้อมูลไปใช้ดูเหตุการณ์ย้อนหลังได้ ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน ทำให้การค้นหาข้อมูลสามารถทำได้รวดเร็ว โดยสามารถสืบค้นข้อมูลได้จากทุกสถานที่โดยไม่ต้องอยู่ที่หน่วยงานของผู้ปฏิบัติงาน ช่วยเพิ่มความถูกต้องของงาน สามารถลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ทำให้ช่วยด้านการประหยัดเวลาในการทำงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบฐานข้อมูลมีการแบ่งระบบหมวดหมู่ที่ชัดเจน มีการกำหนดระดับการเข้าถึงของข้อมูล และโครงสร้างการวางระบบฐานข้อมูลของโปรแกรมมีความชัดเจน สอดคล้องกับ วัฒนา พัฒนพงศ์ (2542) ที่ศึกษาพบว่าภายหลังมีการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบไอทีในระดับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการขึ้นไป มีส่วนช่วยสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของบริษัทได้ สอดคล้องกับการศึกษาสภาพการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในการบริหารงานธุรกิจสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน จุฬามณี พิพิธปิยะปกรณ์ (2545) ที่ศึกษาพบว่าการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ทำให้ประสิทธิภาพด้านความถูกต้อง ด้านประหยัดเวลา ด้านการตัดสินใจ และด้านการให้บริการเพิ่มขึ้นมาก และสอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาระบบสารสนเทศในการติดตามคดีของผู้บริหารศาลปกครองสูงสุด ไสรดา ศรีบัณฑิต และคณะ (2547) ที่ศึกษาพบว่า ระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้นทำให้การทำงานติดตามคดีได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และง่ายต่อการใช้งาน และสามารถปรับเปลี่ยนเงื่อนไขและรายละเอียดภายในโปรแกรมให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนไปของผู้บริหารได้อีกด้วย

2. สภาพปัญหา/อุปสรรคในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน จากการศึกษาสภาพปัญหา/อุปสรรคในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือปัญหาจากระบบการเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง สอดคล้องกับผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ ศรีญรัตน์ ไชยศรีหา (2547) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเรื่องระบบเครือข่ายขัดข้องบ่อย ปัญหาเรื่องลงมาคือปัญหาการกำหนดตำแหน่งบุคลากรไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่ ปัญหาด้านการประมวลผลมีความล่าช้ามาก การไม่สามารถใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ไม่ทันสมัย สอดคล้องกับการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน นิพนธ์ เททวงศ์ (2541) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาการใช้ระบบสารสนเทศคือการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ อุปกรณ์เครื่องมือล้ำสมัยและไม่

เพียงพอ โรงเรียนแต่ละแห่งมีแนวทางปฏิบัติแตกต่างกัน ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ข้อมูลสารสนเทศขาดความแน่นอนและเชื่อถือได้ ขาดความเป็นมาตรฐานในการพัฒนาระบบ ไม่มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศที่ชัดเจน ปัญหาผู้ใช้ยังไม่เข้าใจประโยชน์ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน: ศึกษากรณีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สุณิสา ศิลปะศร (2543) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาในด้านความสามารถของบุคลากร ควรให้ความสำคัญต่อการอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหาร ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปในทิศทางเดียวกัน และด้านอุปกรณ์และงบประมาณ ควรจัดตั้งงบประมาณทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอ สอดคล้องกับการศึกษาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดสุรินทร์ กิตติภักดิ์ ไกรเพชร (2545) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศได้แก่ งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารจัดการระบบสารสนเทศมีไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับงานสารสนเทศ โรงเรียนมีเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลน้อย สอดคล้องกับการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการระบบสารสนเทศโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดชลบุรี นาวิน หนองใหญ่ (2548) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดการระบบสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง คือปัญหาการจัดคลังข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การนำข้อมูลไปใช้ ควรจัดให้มีศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือบุคลากร จัดหาเครื่องมือที่ทันสมัยในการวิเคราะห์ข้อมูล และมีการอบรมเทคนิควิธีแก่ผู้เผยแพร่ข้อมูล และสอดคล้องกับการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ICT ของครูและบุคลากรของโรงเรียนในฝัน เขตตรวจราชการที่ 1 สาโรจน์ สะอาดเอี่ยม (2549) ที่ศึกษาพบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอ และมีความล่าช้า วัสดุเครื่องมือหรืออุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้และให้คำแนะนำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง ขาดการประสานงานกันภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ จากการศึกษาพบว่า

3.1.1 ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลระบบเครือข่ายและสามารถแก้ไขปัญหาให้ใช้งานได้โดยเร็ว และควรมีเจ้าหน้าที่เฉพาะในการดูแลระบบงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ

3.1.2 ควรมีการปรับปรุงระบบงาน ระบบฐานข้อมูลก่อนนำมาใช้ให้สมบูรณ์พร้อมใช้งาน โดยไม่ต้องแก้ไขบ่อยครั้ง

3.1.3 ควรมีการประชาสัมพันธ์ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และควรมีคู่มือการใช้ รวมทั้งการกำหนด user ID และ password ของแต่ละระบบงาน ให้ใช้ร่วมกันได้ โดยกำหนดการเข้าถึงข้อมูลของแต่ละแผนกงาน

3.1.4 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการดูแลรักษาเครื่องและการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น

3.1.5 ควรมีการสำรวจความต้องการใช้เครื่องเพื่อให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และเครื่องรุ่นใหม่ควรมีประสิทธิภาพที่สามารถรองรับกับระบบงานที่มีการพัฒนาขึ้นใหม่ด้วย

3.2 ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 จากการศึกษาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับปานกลาง ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไป การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในเชิงลึกจึงเป็นหัวข้อที่น่าสนใจ เพื่อแสดงให้เห็นวิธีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน ที่เป็นรูปธรรม และสามารถเป็นกรณีศึกษาในการนำไปปฏิบัติจริงได้ โดยศึกษาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภูมิภาคอื่น

3.2.2 จากการศึกษาปัญหา/อุปสรรคในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การปฏิบัติงานของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่าการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศยังมีปัญหาทุกด้าน ดังนั้น การศึกษาถึงกระบวนการในการแก้ปัญหาหรือการศึกษาองค์กรที่ประสบความสำเร็จในการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเป็นหัวข้อที่จะเป็นประโยชน์แก่องค์กรที่กำลังมีปัญหหรือต้องการพัฒนาการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมาก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติภัทท์ ไกรเพชร (2545) "การบริการการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์" วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- คณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชาการศึกษาขั้นคว่ำอิสระ (2551) "แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการ
การศึกษาขั้นคว่ำอิสระ" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการศึกษาขั้นคว่ำอิสระ* หน้าที่ 1
หน้า 1-57 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จุฑามณี พิพิธปิยะปรกรณ์ (2545) "สภาพการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในการบริหารงาน
ธุรกิจสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ (2548) *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS* พิมพ์ครั้งที่ 4
กรุงเทพมหานคร บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต พรินท์ จำกัด
- พลศักดิ์ อินทรโยธา, นางภักดี บุญเจริญ (2550) "รายงานการศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการ
ปฏิบัติงานของพนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง"
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2550) *คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2546* กรุงเทพมหานคร สำนักบัณฑิตศึกษา
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2550) *คู่มือการเขียนรายงานวิชาการ* กรุงเทพมหานคร สำนัก
บัณฑิตศึกษา
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2550) *Template การพิมพ์วิทยานิพนธ์ การพิมพ์การศึกษาขั้นคว่ำ
อิสระ (วิจัย)* กรุงเทพมหานคร สำนักบัณฑิตศึกษา
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2550) *วิทยานิพนธ์ THESIS* กรุงเทพมหานคร สำนัก
บัณฑิตศึกษา
- ยุทธนา ธรรมเจริญ (2551) "การเขียนรายงานการวิจัย" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาวิทยานิพนธ์*
หน้าที่ 14 หน้า 165-236 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ
- ยุทธนา ธรรมเจริญ (2551) "การเขียนรายงานการวิจัย" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาวิทยานิพนธ์*
หน้าที่ 14 หน้า 165-236 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ

- ศิริชัย พงษ์วิชัย (2551) "การประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาวิทยานิพนธ์* หน่วยที่ 13 หน้า 118-164 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
- ศิริอุรัตน์ ไชยศรีหา (2547) "การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ" *ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา*
- โสธรา ศรีบัณฑิต และคณะ (2547) "การพัฒนาระบบสารสนเทศในการติดตามคดีของผู้บริหารศาลปกครองสูงสุด" *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม*
- สุมิสา ศิลปสร (2543) "การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน:ศึกษากรณีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา" *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (2549) *แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปี 2550 - 2554* กรุงเทพมหานคร ศูนย์สารสนเทศ
- อุดม วงษ์สิงห์ (2547) "การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยนานาชาติ แอสแตมฟอร์ด" *ปริญยานิพนธ์การอุดมศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ*
- KENNETH C. LAUDON, JANE P. LAUDON *ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ* แปลจาก *Manangement Information Systems MANAGING THE DIGITAL FIRM* โดย ผศ. ดร. สัตยฤทธิ์ สว่างวรรณ (2550) กรุงเทพมหานคร บริษัทเพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค่าน้ำอิสระ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงาน
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในเขตภาคใต้ตอนบน

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ของนางสมใจ ไชยสุวรรณ จึงขอความร่วมมือจาก ท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ด้วยประสิทธิภาพ ความรู้ และความเข้าใจของท่านโดยข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาและเป็นแนวทางสำคัญในการปรับปรุง พัฒนาการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

2. แบบสอบถามชุดนี้ มี 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ความรู้ ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 2 : เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 : เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 4 : เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง (เลือกเพียง 1 ข้อ)

1. อายุ

- () 1. 21 - 30 ปี () 2. 31 - 40 ปี
() 3. 41 - 50 ปี () 4. 51 - 60 ปี

2. ระดับการศึกษา

- () 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. () 2. อนุปริญญา หรือ ปวศ.
() 3. ปริญญาตรี () 4. สูงกว่าปริญญาตรี

3. ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านใด

- () 1. พนักงานธุรการ () 2. พนักงานการเงินและบัญชี
() 3. เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป () 4. นักวิชาการการเงินและบัญชี

4. ท่านเคยเข้ารับการอบรมในหลักสูตรการใช้คอมพิวเตอร์ หรือไม่

- () 1. เคย () 2. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 7.)

5. หลักสูตรที่ท่านได้รับการอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

- () 1. คอมพิวเตอร์เบื้องต้น () 2. Internet
() 3. Microsoft Office () 4. Database

6. ท่านมีความรู้ ความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์ในด้านใดบ้าง

- () 1. สามารถใช้งาน Microsoft Office ได้
() 2. สามารถใช้งาน Internet ได้
() 3. สามารถใช้งาน Intranet ได้
() 4. สามารถคัดแปลงเพิ่มเติมอุปกรณ์ในด้านคอมพิวเตอร์ได้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านพิจารณาเลือกที่ตรงกับความเห็นของท่าน

มากที่สุดเพียง 1 ข้อ (กรุณาตอบทุกข้อ)

(5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด)

รายการความคิดเห็น	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล					
1. สามารถใช้เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลด้านการบริหาร					
2. มีการเชื่อมโยงข้อมูลในลักษณะเครือข่ายระหว่างสำนักงานกลาง และสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ					
3. ข้อมูลที่ได้จากระบบสอดคล้องกับความต้องการ					
4. การสอบถามหรือค้นหาข้อมูลทำได้อย่างรวดเร็วและทันต่อความต้องการการใช้งาน					
5. สามารถใช้ระบบฯ พร้อมกันได้ในหลายเครื่องคอมพิวเตอร์					
6. มีฐานข้อมูลกลางใช้ร่วมกันเป็นฐานเดียว					
7. สามารถนำข้อมูลไปใช้ดูเหตุการณ์ย้อนหลังได้					
8. ระบบการจัดเก็บรักษาข้อมูลสะดวกในการค้นหา					
9. การเก็บข้อมูลไม่มีความซ้ำซ้อน					
10. มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ					
ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน					
11. สามารถสืบค้นข้อมูลของแต่ละฐานข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว					
12. สามารถสืบค้นข้อมูลได้จากทุกสถานที่โดยไม่ต้องอยู่ที่หน่วยงานของผู้ปฏิบัติงาน					
13. ช่วยลดความผิดพลาดในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล					
14. มีการเชื่อมโยงระหว่างระบบ					
15. สามารถกำหนดระดับการเข้าถึงของข้อมูล					
16. ความสามารถในการลดปริมาณเอกสารที่ใช้ในการทำงาน					

รายการความคิดเห็น	มาก		ปาน		น้อย
	ที่สุด	มาก	กลาง	น้อย	ที่สุด
	5	4	3	2	1
17. มีขั้นตอนการทำงานที่เป็นไปตามลำดับ					
18. สามารถลดขั้นตอนในการทำงานและความซ้ำซ้อนในการจัดทำรายงาน					
19. สามารถประหยัดเวลา และลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน					
20. มีการประสานงานระหว่างผู้ใช้ระบบกับผู้จัดทำระบบ					
ด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					
21. โครงสร้างการวางระบบฐานข้อมูลของโปรแกรมมีความชัดเจน					
22. มีการเชื่อมต่อเครือข่ายกับสำนักงานกลาง และสำนักงานฯ จังหวัด/อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้					
23. มีการกำหนดบทบาท และภารกิจในการดูแลระบบเครือข่ายที่ชัดเจน					
24. มีการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ					
25. ระบบฐานข้อมูลมีการแบ่งระบบหมวดหมู่ที่ชัดเจน					
26. ระเบียบว่าด้วยการกำหนดระดับเข้าถึงของข้อมูลมีความเหมาะสมในการใช้งาน					
27. ระบบการจัดเก็บข้อมูลมีคุณภาพ ได้แก่ ความถูกต้อง ครบถ้วน และได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ					
28. มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่อ/ใช้งาน โปรแกรมได้อย่างเพียงพอ					
29. การทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพทันสมัย					
30. ความน่าเชื่อถือของระบบด้านการรักษาความปลอดภัย					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านพิจารณาเลือกที่ตรงกับความเห็นของท่าน

มากที่สุดเพียง 1 ข้อ (กรุณาตอบทุกข้อ)

(5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด)

สาเหตุ	ระดับปัญหาและ อุปสรรค				
	5	4	3	2	1
1. ขาดวิศกอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย					
2. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ					
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศไม่ครบถ้วน					
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศไม่ทันต่อเหตุการณ์และการใช้					
5. ขาดการเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศ					
6. การเข้าใช้งานแต่ละระบบไม่เหมือนกันทำให้สับสน					
7. ผู้ใช้ระบบขาดคู่มือในการปฏิบัติงาน					
8. การสนับสนุนจากผู้บริหารไม่ดีเท่าที่ควร					
9. ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศที่มีอยู่แล้ว					
10. ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศ					
11. ผู้ใช้ยังไม่เข้าใจประโยชน์ของระบบสารสนเทศ					
12. ขาดความเป็นมาตรฐานในการพัฒนาระบบ					
13. ข้อมูลสารสนเทศขาดความแน่นอนและเชื่อถือได้					
14. อัตรากำลังของบุคลากรสำหรับงานสารสนเทศยังไม่เพียงพอ					
15. ขาดแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศที่ชัดเจน					
16. ไม่สามารถใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า					
17. ระบบเชื่อมต่อสัญญาณเครือข่ายขัดข้องบ่อยครั้ง					
18. กำหนดตำแหน่งบุคลากรไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่					
19. วัฒนธรรมองค์กร ไม่เอื้ออำนวยต่อระบบสารสนเทศ					
20. ด้านการประมวลผลมีความล่าช้ามาก					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการใช้ระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. **ดร. พูลศักดิ์ อินทรโยธา** หัวหน้าส่วนวิจัยและพัฒนา ระดับ 7 ฝ่ายวิจัยและแผนสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
2. **ดร. ไมตรี อินเดรียะ** เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ 7 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดชุมพร
3. **นายสุทัศน์ ไชยสุวรรณ** พนักงานสงเคราะห์สวนยาง ระดับ 7 หัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสมใจ ไชยสุวรรณ
วัน เดือน ปี	18 กรกฎาคม 2503
สถานที่เกิด	อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2530
สถานที่ทำงาน	สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
ตำแหน่ง	หัวหน้าแผนกการเงินและบัญชี